

Jonas Andersson, Nuno Mota,
Mike Pfeiffer

Microsoft Exchange Server 2016 PowerShell Księga przepisów

Ponad 150 niezawodnych przepisów automatyzowania
czasochłonnych zadań administracyjnych

Packt>

Microsoft Exchange Server 2016 PowerShell *Księga przepisów*

Ponad 150 niezawodnych przepisów automatyzowania
czasochłonnych zadań administracyjnych

Jonas Andersson

Nuno Mota

Mike Pfeiffer

Przekład: Joanna Zatorska

APN Promise
Warszawa 2018

Microsoft Exchange Server 2016 PowerShell: Księga przepisów

Original English language edition © 2017 Packt Publishing

All rights reserved. Authorised translation from the English language edition book

Microsoft Exchange Server 2016 PowerShell Cookbook, Fourth Edition,

ISBN 978-1-78712-693-0, published by Packt Publishing.

© Polish edition by APN PROMISE SA, Warszawa 2018

APN PROMISE SA, ul. Domaniewska 44a, 02-672 Warszawa

tel. +48 22 35 51 600, fax +48 22 35 51 699

e-mail: mspress@promise.pl

Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część niniejszej książki nie może być powielana ani rozpowszechniana w jakiegokolwiek formie i w jakikolwiek sposób (elektroniczny, mechaniczny), włącznie z fotokopiowaniem, nagrywaniem na taśmy lub przy użyciu innych systemów bez pisemnej zgody wydawcy.

Książka ta przedstawia poglądy i opinie autorów. Przykłady firm, produktów, osób i wydarzeń opisane w niniejszej książce są fikcyjne i nie odnoszą się do żadnych konkretnych firm, produktów, osób i wydarzeń, chyba że zostanie jednoznacznie stwierdzone, że jest inaczej. Ewentualne podobieństwo do jakiegokolwiek rzeczywistej firmy, organizacji, produktu, nazwy domeny, adresu poczty elektronicznej, logo, osoby, miejsca lub zdarzenia jest przypadkowe i niezamierzone.

Wszystkie nazwy handlowe i towarowe występujące w niniejszej publikacji mogą być znakami towarowymi zastrzeżonymi lub nazwami zastrzeżonymi odpowiednich firm odnośnych właścicieli.

APN PROMISE SA dołożyła wszelkich starań, aby zapewnić najwyższą jakość tej publikacji. Jednakże nikomu nie udziela się rękojmi ani gwarancji.

APN PROMISE SA nie jest w żadnym wypadku odpowiedzialna za jakiegokolwiek szkody będące następstwem korzystania z informacji zawartych w niniejszej publikacji, nawet jeśli APN PROMISE została powiadomiona o możliwości wystąpienia szkód.

ISBN: 978-83-7541-344-1

Przekład: Joanna Zatorska

Redakcja: Marek Włodarz

Korekta: Ewa Swędrowska

Skład i łamanie: MAWART Marek Włodarz

Zespół

Autorzy

Jonas Andersson

Nuno Mota

Mike Pfeiffer

Recenzenci

Florian Klaffenbach

Anderson Patricio

Opracowanie indeksu

Rekha Nair

Grafika

Kirk D'Penha

Koordynator produkcji

Aparna Bhagat

Projekt okładki

Aparna Bhagat

O autorach

Jonas Andersson stale pracuje nad rozwojem osobistym i zawodowym. Karierę w branży IT rozpoczął w 2004. Początkowo pracował w dziale wsparcia, gdzie poznał podstawy działania branży. W 2007 rozpoczął karierę na stanowisku konsultanta infrastruktury Microsoft, a począwszy od 2008 koncentruje się na koncepcji jednolitej komunikacji. Na początku 2010 zatrudnił się w dużej firmie outsourcingowej jako specjalista ds. komunikacji, gdzie korzystał z programu Microsoft Exchange. Na tym stanowisku projektował, wdrażał i rozwijał rozwiązania komunikacyjne dla klientów biznesowych. W 2014 roku rozpoczął pracę w Microsoft Consulting Services, a jego głównym obiektem pracy stał się pakiet Office 365. Pracował wtedy na stanowisku konsultanta ds. wdrożeń i współpracował z zespołem Office 365 Global Practice EMEA firmy Microsoft. W 2016 rozpoczął pracę w największej szwedzkiej firmie handlowej na stanowisku specjalisty ds. pakietu Office 365. Koncentrował się głównie na programie Skype dla firm Online, ale zajmował się także innymi programami. W uznaniu za jego zasługi dla społeczności, w 2014 otrzymał nagrodę Microsoft Most Valuable Professional dla produktu Microsoft Exchange Server.

Jest to moja trzecia książka. Mogłem po raz kolejny doświadczyć przywileju napisania książki. Tym razem współpracowałem z Nuno Mota, wspaniałym i utalentowanym facetem.

Mam nadzieję, że uda mi się kontynuować dodatkowe projekty, które prowadzę poza swoją zwykłą pracą.

Chciałbym podziękować wielu osobom, a przede wszystkim mojej rodzinie, mojej pięknej żonie i córce Alice, za miłość i energię jaką mi dają. Podziękowania należą się nie tylko rodzinie, ale także Nuno za świetną współpracę, a także redakcji Packt Publishing, pod kierownictwem Sweeney'a.

Mam nadzieję, że czytelnicy docenią tę książkę i że jej zawartość pomoże im rozwijać umiejętności z tego zakresu.

Nuno Mota piastuje stanowisko Senior Microsoft Messaging Consultant w dużym państwowym funduszu majątkowym. Był odpowiedzialny za projektowanie i wdrażanie produktów Exchange i Office 365 w wielu firmach w Wielkiej Brytanii. Interesuje się także zagadnieniami związanymi z programem Skype dla firm, usługą Active Directory oraz programem PowerShell.

Oprócz prowadzenia bloga dotyczącego Exchange, zatytułowanego LetsExchange, publikuje też w witrynie MSEExchange, a ponadto opublikował wiele artykułów, recenzji produktów oraz skryptów w witrynie TechNet.

Pięciokrotnie, począwszy od 2012 roku, otrzymał nagrodę Microsoft Most Valuable Professional (MVP) dotyczącą programu Exchange.

Dedykuję tę książkę moim rodzicom, Preciosie i Antóniowi Mota, a także mojej siostrze Carli, za ich nieustanną gotowość do pomocy i bezwarunkowe wsparcie. To oni nauczyli mnie, aby nigdy się nie poddawać.

Mojej pięknej żonie Lindzie, za jej wsparcie, cierpliwość oraz miłość do mnie.

Wszystkim Wam bardzo dziękuję! Kocham Was.

Dziękuję też zespołowi Packt Publishing, a także Jonasowi za jego profesjonalizm i ciężką pracę. Współpraca z Tobą była przyjemnością!

Mike Pfeiffer jest 20-letnim weteranem branży IT, publikującym autorem oraz wykładowcą na konferencjach międzynarodowych. Wcześniej pracował jako architekt rozwiązania Amazon Web Services oraz inżynier w firmie Microsoft. Obecnie Pfeiffer pracuje jako dyrektor techniczny w CloudSkills, firmie zajmującej się szkoleniami i doradztwem ds. rozwiązań w chmurze.

0 recenzentach

Florian Klaffenbach rozpoczął karierę w branży IT w 2004 jako technik pierwszej i drugiej linii wsparcia w dziale IT, a także jako stażysta w dziale handlowym w sklepie online B2B. Następnie rozpoczął pracę w małej firmie jako menedżer projektu IT. Był w niej odpowiedzialny za planowanie, implementowanie i integrację, od przemysłowych instalacji i sieci pralni, po firmowe systemy IT. Po kilku latach zatrudnił się w niemieckim oddziale firmy Dell. Rozpoczął od podstaw jako analityk wsparcia technicznego, a później pracował w projekcie mającym na celu zapoczątkowanie technicznych społeczności Dell oraz wsparcie dla mediów społecznościowych w Europie i poza USA. Obecnie pracuje jako architekt rozwiązań i konsultant w firmie Microsoft Infrastructure & Cloud, w której specjalizuje się w rozwiązaniach Microsoft Hyper-V, Fileservices, System Central Virtual Machine Manager oraz Microsoft Azure IaaS.

Oprócz zaangażowania w pracę jest aktywnym blogerem i wykładowcą zagadnień związanych z produktami firmy Microsoft. Bloguje, na przykład na własnej witrynie Datacenter-Flo.de oraz Brocade Germany Community. Razem z dobrym przyjacielem założył Windows Server User Group Berlin, mającą na celu utworzenie berlińskiej sieci profesjonalistów IT, zajmujących się rozwiązaniami firmy Microsoft. Florian utrzymuje bardzo ściśle kontakty z firmami Cisco, Dell i Microsoft, a także ze społecznościami. To pomaga mu w poszerzaniu swojego doświadczenia i dostarczaniu najlepszych rozwiązań klientom. Począwszy od 2016 był także współprzewodniczącym społeczności Microsoft w Niemczech. W kwietniu 2016 Microsoft przyznał Florianowi nagrodę Microsoft Most Valuable Professional w zakresie Cloud and Datacenter Management.

Florian pracował dla kilku firm, takich jak Dell Germany, CGI Germany oraz pierwszej firmy TACK GmbH. Obecnie pracuje w firmie msg service ag jako starszy konsultant ds. Microsoft Cloud Infrastructure.

Współpracował także przy powstaniu następujących książek:

- *Taking Control with System Center App Controller*
- *Microsoft Azure Storage Essentials*
- *Mastering Microsoft Azure Development*
- *Mastering Microsoft Deployment Toolkit 2013*
- *Windows Server 2016 Cookbook*

Chciałbym podziękować wydawnictwu Packt Publishing za szansę na wykonanie recenzji tej książki.

Anderson Patricio został uznany jako Most Valuable Professional firmy Microsoft w Kanadzie. Pracuje jako konsultant IT w Toronto. Jest ekspertem ds. programów Microsoft Exchange, Skype dla firm, Azure, System Center i Active Directory.

Anderson jest aktywnym członkiem społeczności Exchange, a także udziela się na forach, blogach, pisze artykuły i tworzy materiały wideo. Jeśli chodzi o treści w języku angielskim, regularnie pisze na stronach ITPROCentral, MSEXchange i TechGenix, a także wyklada na TechED w Ameryce Południowej oraz na szkoleniach MVA Academy. W języku portugalskim prowadzi stronę internetową z tysiącami materiałów wideo dotyczących produktów Microsoft, które stanowią wsparcie dla lokalnej społeczności. Można go śledzić na Twitterze.

Recenzował kilka książek, takich jak *Windows PowerShell in Action* autorstwa Bruce'a Payette, *PowerShell in Practice* autorstwa Richarda Siddaway oraz *Microsoft Exchange 2010 PowerShell Cookbook* autorstwa Mike'a Pfeiffera.

Spis treści

O autorach	v
O recenzentach	vii
Spis treści	ix
Wprowadzenie	1
 Rozdział 1: Kluczowe koncepcje PowerShell	9
Wstęp	10
Podstawowe kroki	11
Korzystanie z systemu pomocy	11
Uzyskiwanie pomocy na temat cmdletów i funkcji	15
Składnia i parametry poleceń	16
Aliasy poleceń	22
Konfigurowanie profilu w środowisku PowerShell	23
Koncepcja potoku	25
Korzystanie ze zmiennych i obiektów	28
Rozwijanie zmiennych w łańcuchach	32
Silnie typizowane zmienne	33
Korzystanie z tablic i tablic skrótów	34
Przetwarzanie elementów w pętli	39
Tworzenie niestandardowych obiektów	43
Korzystanie z funkcji debugera	47
Nowe zasady wykonywania	50
Korzystanie z funkcji Save-Help	53
Korzystanie z repozytoriów skryptów	55
 Rozdział 2: Typowe zadania powłoki Exchange Management	61
Wstęp	61
Ręczne konfigurowanie zdalnych połączeń PowerShell	63
Używanie jawnych poświadczeń w cmdletach powłoki PowerShell	68
Transferowanie plików poprzez zdalne połączenie powłoki	70

Zarządzanie domenami lub całym lasem za pomocą zakresu adresatów.....	73
Eksportowanie raportów do plików tekstowych i CSV	74
Wysyłanie wiadomości e-mail SMTP za pomocą powłoki PowerShell	79
Wysyłanie wiadomości z załącznikami	81
Wysyłanie danych wyjściowych polecenia w treści wiadomości.....	81
Planowanie automatycznego wykonania skryptów w przyszłości	82
Rejestrowanie sesji powłoki w wykazie.....	86
Automatyzowanie zadań za pomocą agenta skryptów	87
Wykonywanie wielu cmdletów za pomocą interfejsu API OnComplete	89
Tworzenie skryptu służącego do instalowania serwera Exchange Server.....	90
Rozdział 3: Zarządzanie odbiorcami.....	95
Wstęp.....	96
Tworzenie, modyfikowanie i usuwanie skrzynek pocztowych.....	97
Ustawianie atrybutów Active Directory	101
Obsługa kontaktów	102
Zarządzanie grupami dystrybucyjnymi.....	104
Zarządzanie skrzynkami pocztowymi zasobów	106
Przekształcanie skrzynek pocztowych.....	109
Zbiórce tworzenie odbiorców z wykorzystaniem pliku CSV	109
Krok dalej	112
Konfigurowanie wskazówek poczty e-mail	113
Korzystanie z filtrów odbiorców	115
Zmienne w filtrach	118
Dodawanie i usuwanie adresów e-mail odbiorców.....	118
Ukrywanie odbiorców na liście adresowej.....	121
Konfigurowanie moderacji odbiorców	122
Konfigurowanie restrykcji dotyczących dostarczania wiadomości.....	125
Zarządzanie automatycznymi odpowiedziami oraz ustawieniami użytkownika przebywającego poza biurem	127
Dodawanie, modyfikowanie i usuwanie reguł poczty przychodzącej po stronie serwera	130
Zarządzanie uprawnieniami do foldera skrzynki pocztowej.....	133
Importowanie zdjęć użytkownika do usługi Active Directory	137
Krok dalej	139

Rozdział 4: Zarządzanie skrzynkami pocztowymi	141
Wstęp	142
Uzyskiwanie informacji o rozmiarach skrzynek pocztowych	143
Uzyskiwanie informacji o czasie utworzenia skrzynki pocztowej	145
Przetwarzanie żądań o przeniesienie i przenoszenie skrzynek pocztowych	147
Usuwanie żądań przeniesienia	150
Przenoszenie zarchiwizowanych skrzynek pocztowych	150
Zbiorcze przenoszenie skrzynek pocztowych	151
Przenoszenie skrzynek pocztowych zawierających uszkodzone elementy	152
Powiadomienia e-mail o przenosinach skrzynek pocztowych	153
Importowanie i eksportowanie skrzynek pocztowych	156
Importowanie danych do skrzynek pocztowych	159
Krok dalej	159
Usuwanie wiadomości ze skrzynek pocztowych za pomocą funkcji Search-Mailbox	160
Wykonywanie raportów przed usunięciem danych	162
Zbiorcze usuwanie wiadomości	163
Usuwanie wiadomości ze skrzynek pocztowych z wykorzystaniem wyszukiwania pod kątem zgodności	164
Zarządzanie odłączonymi skrzynkami pocztowymi	166
Kasowanie skrzynek pocztowych	169
Czyszczenie baz danych	170
Ustawianie przydziałów magazynowania dla skrzynek pocztowych	171
Znajdowanie adresów e-mail zawierających liczby	173
Znajdowanie skrzynek pocztowych, których adres SIP różni się od podstawowego adresu SMTP	175
Znajdowanie nieaktywnych skrzynek pocztowych	176
Wykrywanie i naprawianie uszkodzonych skrzynek pocztowych	178
Przywracanie usuniętych elementów ze skrzynek pocztowych	180
Zarządzanie skrzynkami pocztowymi folderów publicznych	183
Przydziały foldera publicznego	185
Tworzenie raportów zawierających informacje o folderach publicznych	186
Zarządzanie dostępem użytkowników do folderów publicznych	187
Rozdział 5: Grupy dystrybucyjne i listy adresowe	191
Wstęp	192

Tworzenie raportów o członkostwie w grupie dystrybucyjnej.....	193
Dodawanie członków do grupy dystrybucyjnej z wykorzystaniem zewnętrznego pliku	195
Wyświetlanie podglądu członkostwa w dynamicznej grupie dystrybucyjnej	197
Tworzenie kopii zapasowej danych o członkostwie w grupach dystrybucyjnych	199
Wykluczanie ukrytych odbiorców z dynamicznej grupy dystrybucyjnej.....	203
Przekształcanie i aktualizowanie grup dystrybucyjnych.....	206
Umożliwianie menedżerom modyfikacji uprawnień grupy	208
Usuwanie wyłączonych użytkowników z grup dystrybucyjnych.....	210
Obsługa zasad nazewnictwa grup dystrybucyjnych	212
Zatwierdzanie członkostwa w grupach dystrybucyjnych	215
Tworzenie list adresowych.....	216
Eksportowanie informacji o członkostwie na liście adresowej do pliku CSV	218
Konfigurowanie hierarchicznych książek adresowych	221
Rozdział 6: Zarządzanie bazą danych skrzynek pocztowych.....	225
Wstęp.....	225
Zarządzanie bazami danych skrzynek pocztowych.....	226
Automatyczna dystrybucja skrzynek pocztowych	228
Krok dalej	229
Przenoszenie baz danych i dzienników do innej lokalizacji.....	230
Konfigurowanie limitów bazy danych skrzynek pocztowych.....	234
Tworzenie raportów o rozmiarze bazy danych skrzynek pocztowych	236
Znajdowanie całkowitej liczby skrzynek pocztowych w bazie danych	238
Określanie średniego rozmiaru skrzynek pocztowych w bazie danych.....	240
Tworzenie raportów dotyczących stanu kopii zapasowej bazy danych.....	243
Przywracanie danych z bazy danych odzyskiwania.....	246
Czym jest tożsamość docelowej skrzynki pocztowej	248
Inne przydatne parametry	248
Cmdlety służące do wykonywania żądań przywracania	249
Rozdział 7: Zarządzanie dostępem klienta.....	251
Wstęp.....	251
Zarządzanie ustawieniami ActiveSync, OWA, POP3 i IMAP4 skrzynek pocztowych ..	253
Ustawianie wewnętrznych i zewnętrznych adresów URL usług CAS	256
Składnia polecenia dla pozostałych katalogów wirtualnych	259

Zarządzanie ustawieniami funkcji Outlook Anywhere	260
Blokowanie klientów programu Outlook przed łączeniem się z Exchange	263
Raportowanie połączeń Active OWA i RPC	267
Kontrolowanie dostępu urządzeń ActiveSync	270
Raportowanie dotyczące urządzeń ActiveSync	273
Rozdział 8: Zarządzanie serwerami transportu	277
Wstęp	278
Konfigurowanie limitów transportu	279
Zarządzanie łącznikami	282
Umożliwianie serwerom aplikacji na przekazywanie wiadomości e-mail	285
Sprawdzanie, czy adres IP znajduje się w łączniku odbierania	288
Porównywanie łączników odbierania	290
Dodawanie adresów IP do łączników odbierania	292
Praca z niestandardowymi wiadomościami DSN	294
Zarządzanie dziennikami połączeń i protokołów	297
Przetwarzanie plików dzienników	301
Rejestrowanie informacji o protokołach POP i IMAP	302
Przeszukiwanie dzienników śledzących wiadomości	303
Krok dalej	307
Określanie, który klient e-mail wysłał wiadomość	308
Obsługa wiadomości w kolejkach transportu	310
Przeszukiwanie dzienników agentów antyspamowych	316
Implementowanie zapory sieciowej nagłówków	320
Konfigurowanie roli serwera Edge Transport (Transport graniczny)	322
Rozdział 9: Bezpieczeństwo w środowisku Exchange	327
Wstęp	328
Nadawanie użytkownikom pełnych uprawnień do skrzynek pocztowych	329
Znajdowanie użytkowników z pełnym dostępem do skrzynek pocztowych	332
Wysyłanie wiadomości e-mail jako inny użytkownik lub grupa	334
Ograniczanie połączeń z klientem	337
Korzystanie z kontroli dostępu opartej na rolach	339
RBAC dla użytkowników końcowych	341
Tworzenie niestandardowej roli RBAC dla administratorów	342

Tworzenie niestandardowej roli RBAC dla użytkowników końcowych	345
Rozwiązywanie problemów z RBAC	349
Generowanie żądania certyfikatu	353
Instalowanie certyfikatów i włączanie usług	356
Importowanie certyfikatów na wielu serwerach Exchange	359
Konfigurowanie bezpieczeństwa domeny	362
Konfigurowanie protokołu S/MIME dla OWA	368
Konfigurowanie wyłączeń usługi Windows Defender	372
Rozdział 10: Zgodność i rejestrowanie inspekcji	375
Wstęp	376
Konfigurowanie rejestrowania w dzienniku	377
Zarządzanie archiwalnymi skrzynkami pocztowymi	380
Konfigurowanie przydziałów archiwalnych skrzynek pocztowych	382
Tworzenie znaczników i zasad przechowywania	385
Znaczniki domyślne	388
Stosowanie zasad przechowywania w skrzynkach pocztowych	389
Naładanie blokad wstrzymujących na skrzynki pocztowe	391
Umieszczanie skrzynek w archiwum miejscowym lub w archiwum w związku z postępowaniem sądowym	393
Wyszukiwanie i naładanie blokady na foldery publiczne	398
Wyszukiwanie i zbieranie elektronicznych materiałów dowodowych	400
Wyszukiwanie pod kątem zgodności	402
Konfigurowanie ochrony przed utratą danych	404
Konfigurowanie rejestrowania inspekcji przez administratora	410
Wyszukiwanie dzienników inspekcji administratora	413
Konfigurowanie rejestrowania inspekcji skrzynek pocztowych	416
Wyszukiwanie dzienników inspekcji skrzynek pocztowych	419
Rozdział 11: Wysoka dostępność	427
Wstęp	427
Tworzenie grupy dostępności bazy danych	431
Dodawanie serwerów skrzynek pocztowych do grupy dostępności bazy danych	433
Konfigurowanie ustawień sieciowych grupy dostępności bazy danych	435
Zmiana nazwy i usuwanie sieci DAG	438
Dodawanie kopii skrzynek pocztowych do grupy dostępności bazy danych	440

Aktywacja kopii baz danych skrzynek pocztowych	442
Blokowanie przenoszenia baz danych	445
Ponowne inicjalizowanie kopii bazy danych	447
Praca z kopiami baz danych z opóźnionym odtwarzaniem	449
Rejestrowanie dzienników w kopii z opóźnionym odtwarzaniem	451
Używanie funkcji automatycznej ponownej inicjalizacji	452
Konserwacja członków grupy dostępności bazy danych	458
Raportowanie stanu bazy danych, nadmiarowości i replikacji	461
Metryki przełączania i pracy awaryjnej	464
Metryki replikacji	466
Rozdział 12: Monitorowanie kondycji programu Exchange	467
Wstęp	467
Korzystanie z cmdletów testowych Exchange	469
Badanie kondycji	474
Sprawdzanie kondycji serwera i zestawów kondycji	479
Monitorowanie dzienników transakcji	483
Monitorowanie przestrzeni dyskowej	485
Sprawdzanie nadmiarowości bazy danych	487
Rozdział 13: Integracja	493
Wstęp	493
Konfiguracja protokołu OAuth	495
Konfiguracja archiwizacji serwera Skype dla firm w środowisku Exchange	498
Konfiguracja i włączanie magazynu Unified Contact Store	502
Integracja programu Skype dla firm z usługą Outlook w sieci Web	506
Konfigurowanie użytkownika ze zdjęciem w wysokiej rozdzielczości	511
Integracja serwera usługi Office Online	513
Weryfikacja trybu hybrydowego programu Exchange	517
Rozdział 14: Skrypty wykorzystujące zarządzane API Exchange	523
Web Services	523
Wstęp	523
Łączenie się z usługami sieci Web Exchange	525
Certyfikaty mają znaczenie	527
Wysyłanie wiadomości e-mail za pomocą usług EWS	529

Obsługa personifikacji	534
Przeszukiwanie skrzynek pocztowych	537
Pobieranie nagłówków wiadomości e-mail	543
Usuwanie elementów e-mail ze skrzynki pocztowej	547
Tworzenie elementów w kalendarzu	552
Eksportowanie załączników ze skrzynki pocztowej	556
Dodatek A: Ogólne informacje dotyczące powłoki	561
Informacje o programie Exchange Management Shell	561
Powszechnie wykorzystywane zmienne powłoki	561
Powszechnie wykorzystywane akceleratory typów	563
Skrypty dostępne w katalogu \$Exscripts	564
Właściwości, które można wykorzystywać z parametrem -Filter	568
Właściwości, których można używać z parametrem -RecipientFilter	572
Dodatek B: Składnie zapytań	575
Wyszukiwanie na podstawie frazy	576
Wyszukiwanie na podstawie zakresu dat	578
Wyszukiwanie na podstawie typu wiadomości	579
Używanie operatorów wyszukiwania	580
Indeks	583

Wprowadzenie

Ta książka zawiera mnóstwo gotowych rozwiązań, związanych z zarządzaniem i konserwacją środowiska Microsoft Exchange 2016 za pomocą programu Windows PowerShell 5.0 oraz Exchange Management Shell. Książka koncentruje się na automatyzacji rutynowych zadań i rozwiązywaniu typowych problemów. Choć w powłoce Exchange Management dostępne są setki cmdletów, nie będziemy szczegółowo omawiać każdego z nich. Zamiast tego, skoncentrujemy się na typowych rzeczywistych scenariuszach. Zaprezentowane tu przepisy można natychmiast wykorzystać, aby przyspieszyć wykonywanie swoich zadań. Ponadto, omówione tu techniki pozwolą z łatwością pisać własne wspaniałe jednowierszowe polecenia i skrypty.

Zawartość książki

Rozdział 1., *Kluczowe koncepcje PowerShell*, stanowi wprowadzenie do kilku podstawowych koncepcji środowiska PowerShell, takich jak składnia poleceń i parametrów, korzystanie z potoku, pętle i logika warunkowa. Zagadnienia omówione w tym rozdziale stanowią fundament do zrozumienia przykładowego kodu z kolejnych rozdziałów.

Rozdział 2., *Typowe zadania powłoki Exchange Management*, omawia codzienne zadania oraz ogólne techniki zarządzania środowiskiem Exchange z poziomu wiersza poleceń. W tym rozdziale dowiemy się, jak konfigurować ręczne zdalne połączenia z powłoką, eksportować raporty do plików zewnętrznych, wysyłać wiadomości e-mail za pomocą skryptów oraz planować wykonywanie skryptów za pomocą programu Task Scheduler.

Rozdział 3., *Zarządzanie odbiorcami*, przedstawia niektóre z najbardziej typowych zadań zarządzania odbiorcami, takie jak tworzenie skrzynek pocztowych, grup dystrybucyjnych oraz kontaktów. Nauczymy się zarządzać regułami poczty przychodzącej po stronie serwera oraz ustawieniami nieobecności w pracy, a także importować zdjęcia użytkowników.

Rozdział 4., *Zarządzanie skrzynkami pocztowymi*, prezentuje wykonywanie różnych zadań zarządzania skrzynkami pocztowymi, włącznie z przenoszeniem skrzynek pocztowych, importowaniem i eksportowaniem danych skrzynek pocztowych, a także wykrywaniem i naprawą uszkodzonych skrzynek pocztowych. Ponadto, nauczymy się usuwać i przywracać elementy ze skrzynki pocztowej oraz zarządzać folderami publicznymi.

Rozdział 5., *Grupy dystrybucyjne i listy adresowe*, omawia bardziej zaawansowane aspekty zarządzania grupami dystrybucyjnymi. Nauczymy się tworzyć raporty dotyczące grup dystrybucyjnych oraz zasady nazewnictwa grup dystrybucyjnych, a także umożliwiać użytkownikom na zarządzanie członkostwem w grupach dystrybucyjnych. Dowiemy się też, jak tworzyć listy adresowe i hierarchiczne książki adresowe.

Rozdział 6., *Zarządzanie bazą danych skrzynek pocztowych*, prezentuje konfigurowanie ustawień i limitów baz danych. Ponadto, zawiera przepisy dotyczące generowania raportów o rozmiarach baz danych skrzynek pocztowych, średniej wielkości skrzynki pocztowej w bazie danych oraz stanu kopii zapasowej.

Rozdział 7., *Zarządzanie dostępem klienta*, obejmuje zarządzanie usługami ActiveSync, OWA, POP oraz IMAP, a także konfiguracje tych komponentów w środowisku Exchange 2016. Zajmiemy się także kontrolowaniem połączeń z różnych klientów, włącznie z urządzeniami ActiveSync.

Rozdział 8., *Zarządzanie serwerami transportu*, objaśnia różne metody kontrolowania przepływu poczty w organizacji Exchange. Nauczymy się tworzyć łączniki wysyłania i otrzymywania, umożliwiać przekazywanie poczty przez serwery aplikacji, wyszukiwać dzienniki śledzenia wiadomości oraz zarządzać kolejkami transportu.

Rozdział 9., *Bezpieczeństwo w środowisku Exchange*, wprowadza nowy model uprawnień, czyli kontrolę dostępu opartą na rolach (RBAC). Nauczymy się tworzyć własne role RBAC dla administratorów oraz użytkowników końcowych, zarządzać uprawnieniami do skrzynek pocztowych, a także implementować certyfikaty SSL.

Rozdział 10., *Zgodność i rejestrowanie inspekcji*, obejmuje funkcje zgodności i inspekcji wprowadzone w programie Exchange 2016. Omówione zostały takie zagadnienia, jak rejestrowanie w dzienniku, zapobieganie utracie danych, archiwizowanie skrzynek pocztowych oraz zbieranie elektronicznych materiałów dowodowych, a także rejestrowanie inspekcji administratora i skrzynek pocztowych.

Rozdział 11., *Wysoka dostępność*, obejmuje zadania implementacji i zarządzania grup dostępności baz danych (DAG). Omówiono tworzenie grup DAG, dodawanie kopii baz danych skrzynek pocztowych oraz konserwację członków DAG. Opisano także nową funkcję automatycznej ponownej inicjalizacji.

Rozdział 12., *Monitorowanie kondycji programu Exchange*, omawia sprawdzanie i monitorowanie kondycji środowiska Exchange za pomocą wbudowanych cmdletów

testowych i badania kondycji. Rozdział ten zawiera także informacje o tworzeniu różnych raportów, służących na przykład do monitorowania kolejek poczty oraz nadmiarowości baz danych.

Rozdział 13., *Integracja*, omawia techniki integracji między serwerem Exchange, programem Skype dla firm oraz serwerem Office Online. Ponadto, zawiera informacje o weryfikacji konfiguracji trybu hybrydowego Exchange.

Rozdział 14., *Skrypty wykorzystujące zarządzane API Exchange Web Services*, opisuje zaawansowane techniki tworzenia skryptów wykorzystujących Exchange Web Services. W tym rozdziale nauczymy się pisać skrypty i funkcje wykraczające poza korzystanie z cmdletów powłoki Exchange Management.

Dodatek A, *Ogólne informacje dotyczące powłoki*, zawiera zbiór często wykorzystywanych automatycznych zmiennych powłoki oraz akceleratorów typu, a także listę skryptów wbudowanych w środowisko Exchange 2016. Ponadto, omawia szczegółowo typowe filtrowalne właściwości wspierane przez cmdlety powłoki, które wykorzystują właściwości filtra.

Dodatek B, *Składnie zapytań*, można wykorzystywać jako przewodnik po składni Keyword Query Language (KQL). Można tu znaleźć wiele różnych przykładów, które można wykorzystać w rzeczywistych rozwiązaniach.

Co będzie potrzebne

Aby wykonać ćwiczenia zaprezentowane w tej książce, należy spełnić następujące wymagania:

- Zalecany jest program PowerShell v5, który jest domyślnie zainstalowany w systemach Windows 10 i Windows Server 2016. Większość przepisów można jednak wykonać w programie PowerShell v4.
- Najlepiej, aby serwery Exchange były uruchomione w systemie Windows Server 2016, ale można je też uruchomić w systemie Windows Server 2012 R2.
- W pełni działające środowisko laboratoryjne z lasem Active Directory oraz organizacją Exchange.
- Potrzebny jest co najmniej jeden serwer Microsoft Exchange 2016, ale niektóre zagadnienia, na przykład związane z grupami dostępności baz danych, wymagają dwóch serwerów.
- Zakładamy, że wykorzystywane konto należy do grupy roli Organization Management. Do tej grupy automatycznie dodawane jest konto użytkownika, który zainstalował program Exchange 2016.

- Jeśli to możliwe, polecenia, skrypty i funkcje zaprezentowane w tej książce należy uruchamiać na komputerze klienckim. Warto wybrać 64-bitową wersję systemu Windows 10 z zainstalowanymi narzędziami do zarządzania programem Exchange 2016. Narzędzia te można również uruchomić w systemie Windows 8.1. Każdy klient ma inne wymagania odnośnie uruchamiania tych narzędzi, dlatego szczegółowe informacje na ten temat należy sprawdzić w witrynie TechNet firmy Microsoft.
- Jeśli nie dysponujemy komputerem klienckim, powłokę zarządzania można uruchomić na serwerze Exchange 2016.
- Rozdział 14., *Skrypty wykorzystujące zarządzane API Exchange Web Services*, wymaga zainstalowania pakietu Exchange Web Services Managed API w wersji 2.2, który można pobrać pod adresem <http://www.microsoft.com/en-us/download/details.aspx?id=42951>.

Przykładowy kod zaprezentowany w tej książce należy uruchamiać w środowisku laboratoryjnym i dokładnie przetestować przed wdrożeniem w środowisku produkcyjnym. Jeśli nie mamy skonfigurowanego środowiska laboratoryjnego, możemy pobrać oprogramowanie ze strony <http://technet.microsoft.com/en-us/exchange> i skonfigurować serwery w dowolnym środowisku wirtualnym.

Dla kogo jest ta książka

Ta książka jest przeznaczona dla profesjonalistów, zajmujących się zagadnieniami komunikacji, którzy chcą się nauczyć tworzenia rzeczywistych skryptów w środowisku Windows PowerShell 5.0 oraz Exchange Management Shell. Jeśli jesteś administratorem sieci lub systemów, odpowiedzialnym za zarządzanie i utrzymanie lokalnej wersji programu Exchange Server 2016, ta książka jest dla Ciebie.

Przepisy zaprezentowane w tej książce wykorzystują wszystkie główne role serwera Exchange 2016 i wymagają praktycznej wiedzy o dodatkowych technologiach, takich jak Windows Server 2012 R2 lub 2016, Active Directory i DNS.

Wszystkie zagadnienia poruszane w tej książce koncentrują się na lokalnych wersjach programu Exchange 2016. Jedynym wyjątkiem jest weryfikacja konfiguracji trybu hybrydowego programu Exchange. W tej książce nie będziemy się zajmować wersją programu Exchange Online w pakiecie Office 365, hostowaną przez Microsoft. Jednakże koncepcje poznane w tej książce umożliwią rozpoczęcie pracy z tą platformą, ponieważ dzięki nim zrozumiemy składnię poleceń PowerShell oraz ich obiektową naturę. Ponadto, wiele skryptów i zadań zaprezentowanych w tej książce można także zastosować w środowisku Exchange Online.

Podział na podrozdziały

W tej książce regularnie pojawiają się określone podrozdziały (Przygotowanie, Jak to zrobić, Jak to działa, To nie wszystko i Zobacz też). Są one wykorzystywane w opisanym poniżej sposób, aby jak najlepiej przekazać instrukcje dotyczące wykonania ćwiczenia.

Przygotowanie

Ten podrozdział informuje o zagadnieniach poruszanych w przepisie i opisuje konfigurację dodatkowego oprogramowania lub innych ustawień, wymaganych do wykonania ćwiczenia.

Jak to zrobić

Ten podrozdział zawiera kolejne kroki, niezbędne do wykonania ćwiczenia.

Jak to działa

Ten podrozdział zwykle zawiera szczegółowe wyjaśnienia zadań wykonanych w poprzednim podrozdziale.

To nie wszystko

Ten podrozdział zawiera dodatkowe informacje związane z przepisem, aby zaprezentować czytelnikowi więcej szczegółów na dany temat.

Zobacz też

Ten podrozdział zawiera odwołania do innych przydatnych informacji związanych z tym przepisem.

Konwencje

W tej książce stosujemy różne style tekstowe, które umożliwiają odróżnienie różnych rodzajów informacji. Oto kilka przykładów stosowanych stylów oraz wyjaśnienie ich znaczenia.

Fragmenty kodu w tekście wyglądają następująco: „Treść pliku można wczytać do pamięci za pomocą cmdletu `Get-Content`”.

Polecenia i bloki kodu wyglądają następująco:

```
Get-Mailbox -ResultSize Unlimited | Out-File C:\report.txt
```

Tego typu polecenia można wywołać interaktywnie w powłoce lub z poziomu skryptu lub funkcji.

Większość poleceń, jakie prezentujemy w tej książce, jest bardzo długa. Aby zmieścić je na stronach tej książki, korzystamy ze znaku kontynuacji wiersza. Na przykład poniżej przedstawione jest polecenie służące do utworzenia skrzynki pocztowej:

```
New-Mailbox -UserPrincipalName jsmith@contoso.com `
-FirstName John `
-LastName Smith `
-Alias jsmith `
-Database DB1 `
-Password $password
```

Zauważmy, że ostatnim znakiem w każdym wierszu jest grawis (`), zwany również akcentem słabym lub ciężkim. W środowisku PowerShell jest to znak kontynuacji wiersza. Powyższe polecenie można uruchomić bez żadnych modyfikacji, ale należy się upewnić, że na końcu każdego wiersza nie ma żadnych spacji. Można też usunąć grawisy oraz znaki powrotu karetki i uruchomić jednowierszowe polecenie. Należy się jednak upewnić, że zachowane zostaną spacje między parametrami i argumentami.

Niektóre polecenia, wykorzystujące potoki są sformatowane następująco:

```
Get-Mailbox -ResultSize Unlimited |
Select-Object DisplayName, ServerName, Database |
Export-Csv c:\mbreport.csv -NoTypeInfoation
```

Znak potoku (|) w środowisku PowerShell służy do wysyłania danych wyjściowych polecenia w potoku, aby można je było wykorzystać jako dane wejściowe innego polecenia. W przypadku znaku potoku nie ma potrzeby stosowania sekwencji ucieczki. Powyższe polecenie można wpisać bez żadnych modyfikacji albo sformatować je do postaci jednego wiersza.

Wszystkie dane wejściowe wiersza poleceń lub dane wyjściowe, które należy uzyskać w sposób interaktywny w konsoli powłoki, są zaprezentowane następująco:

```
[PS] C:\>Get-Mailbox administrator | FT Servername, Database -Auto

ServerName Database
-----
mbx1      DB01
```

Nowa terminologia i ważne słowa są oznaczone pogrubioną czcionką. Słowa widoczne na ekranie, na przykład w menu lub oknach dialogowych, są zaprezentowane

w tekście w następujący sposób: „Po kliknięciu przycisku **Next**, zostaniemy przeniesieni do kolejnego ekranu”.

Ostrzeżenia i ważne uwagi są oznaczone w taki sposób.

Wskazówki są oznaczone w ten sposób.

Opinie czytelników

Zawsze jesteśmy wdzięczni za opinie naszych czytelników. Chcemy wiedzieć, co czytelnicy myślą o książce, czy im się podobała, czy nie. Opinie czytelników są dla nas ważne, ponieważ dzięki nim opracowujemy książki, które będą zawierać możliwie najbardziej przydatne treści. Aby wysłać nam ogólną opinię, wystarczy napisać wiadomość e-mail na adres feedback@packtpub.com oraz podać tytuł książki w temacie wiadomości. Jeśli czytelnik jest ekspertem w jakiejś dziedzinie i chciałby napisać lub wziąć udział w pisaniu książki, zachęcamy do zapoznania się z przewodnikiem dla autorów, pod adresem www.packtpub.com/autors.

Wsparcie klienta

Dla wszystkich dumnych posiadaczy książki wydanej przez Packt przygotowaliśmy różne materiały, które umożliwią w pełni wykorzystać ten zakup.

Pobieranie przykładowego kodu

Pliki przykładowego kodu dla tej książki można pobrać ze strony <http://www.ksiazki.promise.pl/aspx/produkt.aspx?pid=112118>. Po pobraniu plików należy je rozpakować za pomocą najnowszej wersji jednego z poniższych programów:

- WinRAR lub 7-Zip w systemie Windows
- Zippeg, iZip lub UnRarX w systemie Mac
- 7-Zip lub PeaZip w systemie Linux

Przygotowaliśmy także plik PDF, zawierający kolorowe zrzuty ekranowe i diagramy, wykorzystywane w tej książce. Kolorowe ilustracje ułatwiają zrozumienie zmian w danych wyjściowych. Plik ten jest dołączony do kodu przykładowego.

Na stronie <https://github.com/PacktPublishing/> można znaleźć inne pakiety z kodem dla naszego bogatego zbioru książek i wideo. Warto je sprawdzić!

Errata

Chociaż dołożyliśmy wszelkich starań, aby zapewnić dokładność naszych treści, czasem popełniamy błędy. Jeśli znajdziesz błąd w jednej z naszych książek, na przykład literówkę w tekście lub kodzie, będziemy wdzięczni za informację o tym. Dzięki temu zapobiegiesz frustracji innych czytelników i ułatwisz nam ulepszanie kolejnych wersji tej książki. Jeśli znajdziesz jakiś błąd, przejdź na stronę <http://www.packtpub.com/submit-errata>, wybierz tytuł swojej książki, kliknij łącze **Errata Submission Form** i wpisz szczegóły swojej poprawki. Po zweryfikowaniu poprawki i jej zaakceptowaniu zostanie ona opublikowana w naszej witrynie lub dodana do listy dotychczasowych poprawek w sekcji Errata tej książki. Opublikowane wcześniej poprawki można sprawdzić na stronie <http://www.packtpub.com/books/content/support>, na której należy wpisać tytuł książki lub numer ISBN w polu wyszukiwania*. Szukane przez nas informacje będą dostępne w sekcji **Errata**.

Piractwo

Nielegalne użycie materiałów objętych prawami autorskimi w Internecie jest nieustannym problemem we wszystkich mediach. W wydawnictwie Packt bardzo poważnie podchodzimy do kwestii praw autorskich i licencji. Jeśli natkniesz się na nielegalne kopie naszych publikacji w Internecie, prosimy o natychmiastowe poinformowanie nas o adresie lub nazwie witryny, abyśmy mogli podjąć odpowiednie kroki. Prosimy o kontakt pod adresem copyright@packtpub.com i podanie łącza do podejrzanych nielegalnych materiałów. Doceniamy pomoc w ochronie naszych autorów i jesteśmy dumni z naszych możliwości w dostarczaniu cennych treści.

Pytania

Jeśli masz dowolne problemy związane z dowolnym aspektem tej książki, możesz skontaktować się z nami pod adresem questions@packtpub.com, a dołożymy wszelkich starań, aby rozwiązać ten problem.

* Należy użyć tytułu lub numeru ISBN oryginalnego anglojęzycznego wydania książki. Informacje te są dostępne na stronie redakcyjnej (przyp. tłum.).

1

Kluczowe koncepcje PowerShell

W tym rozdziale zostaną omówione następujące zagadnienia:

- Korzystanie z systemu pomocy
- Składnia i parametry poleceń
- Aliasy poleceń
- Konfigurowanie profilu w środowisku PowerShell
- Koncepcja potoku
- Korzystanie ze zmiennych i obiektów
- Korzystanie z tablic i tablic skrótów
- Przetwarzanie elementów w pętli
- Tworzenie niestandardowych obiektów
- Korzystanie z funkcji debugera
- Nowe zasady wykonywania
- Korzystanie z funkcji Save-Help
- Korzystanie z repozytoriów skryptów

Wstęp

W naszej firmie zapadła decyzja o przeniesieniu się na serwer Exchange Server 2016, który oferuje wiele nowych ciekawych funkcji, takich jak zintegrowana archiwizacja poczty elektronicznej, możliwości wyszukiwania oraz wysokiej dostępności. Czy się to nam podoba, czy nie, zdajemy sobie sprawę, że PowerShell jest niezbędnym narzędziem do zarządzania serwerem Exchange Server i chcielibyśmy poznać podstawy jego obsługi, a także uzyskać materiały pomocne podczas pisania własnych skryptów. Do tego służy ta książka. W tym rozdziale zostaną omówione niektóre najważniejsze koncepcje dotyczące środowiska PowerShell. Będziemy z nich korzystać podczas wykonywania pozostałych ćwiczeń zawartych w tej książce. Nawet doświadczeni użytkownicy środowiska PowerShell mogą potraktować ten rozdział jako przegląd zagadnień lub materiał, do którego można się odwoływać podczas samodzielnego pisania skryptów.

Osoby, które dopiero rozpoczynają przygodę z programem PowerShell, mogą założyć, że środowisko to przypomina powłoki poleceń systemu UNIX. Podobnie jak powłoki oparte na systemie UNIX, program PowerShell umożliwia łączenie wielu poleceń w jednym wierszu, za pomocą tzw. potoków. W tej technice dane wyjściowe jednego polecenia są przekazywane jako dane wejściowe do kolejnego polecenia. Jednak w przeciwieństwie do powłok wykorzystywanych w systemie UNIX, w których między poleceniami przekazywane są dane tekstowe, w programie PowerShell wykorzystywany jest model obiektowy, oparty na platformie .NET Framework. W tym przypadku w potoku przekazywane są obiekty, a nie zwykły tekst. Z perspektywy programu Exchange, korzystając z obiektów mamy możliwość uzyskania bardzo szczegółowych informacji o serwerach, skrzynkach pocztowych, bazach danych i innych. Posłużmy się przykładem skrzynki pocztowej. Każda skrzynka zarządzana z poziomu powłoki jest obiektem z kilkoma właściwościami, takimi jak adres e-mail, lokalizacja bazy danych lub ograniczenia ilości wysyłanych i otrzymywanych danych. Dzięki możliwości uzyskania tego typu informacji za pomocą prostych poleceń, możemy z łatwością tworzyć potężne skrypty generujące raporty, modyfikujące konfigurację i wykonujące zadania związane z utrzymaniem.

W tej książce wykorzystujemy wersję 5.1 środowiska PowerShell oraz system Windows 2016 Server w wersji 5.1 i kompilacji 14393.

Podstawowe kroki

Aby wykonać przykłady opisane w tym rozdziale, wykonaj poniższe czynności, służące do uruchomienia programu Exchange Management Shell:

1. Zaloguj się na stacji roboczej lub na serwerze, na którym zainstalowane są narzędzia zarządzania w programie Exchange.
2. Jeśli okaże się, że narzędzia te nie są zainstalowane, możesz uzyskać połączenie korzystając ze zdalnej wersji programu PowerShell. W tym celu wykonaj poniższe polecenie:

```
$Session = New-PSSession -ConfigurationName Microsoft.Exchange `
-ConnectionUri http://nazwa_serwera/PowerShell/ `
-Authentication Kerberos
Import-PSSession $Session
```

3. Exchange Management Shell można też uruchomić klikając przycisk Windows i wybierając opcję **Microsoft Exchange Server 2016/Exchange Management Shell**.

Pamiętajmy, że aby uniknąć problemów związanych z uprawnieniami, program Exchange Management Shell należy uruchamiać korzystając z funkcji **Run as Administrator** (Uruchom jako administrator). W przykładowych cmdletach, zaprezentowanych w tym rozdziale, użyto znaku ```, aby podzielić długie polecenia na kilka wierszy. Ma to na celu zwiększenie czytelności poleceń. Używanie znaków ``` nie jest konieczne i należy z nich korzystać tylko wtedy, gdy są niezbędne. Zauważmy, że w przypadku korzystania z tej techniki nie są dostępne zmienne programu Exchange, takie jak `$exscript`.

Korzystanie z systemu pomocy

W programie Exchange Management Shell mamy do dyspozycji ponad 830 cmdletów, z których każdy przyjmuje zestaw wielu parametrów. Na przykład cmdlet `New-Mailbox` przyjmuje ponad 60 parametrów, natomiast `Set-Mailbox` ma około 200 parametrów. Nie będzie przesadą stwierdzenie, że nawet najbardziej zaawansowany ekspert programu PowerShell byłby na straconej pozycji, gdyby nie miał do dyspozycji porządnego systemu pomocy. W tym ćwiczeniu dowiemy się, jak uzyskać pomoc dotyczącą programu Exchange Management Shell.

Jak to zrobić

Aby uzyskać informacje dotyczące cmdletu, należy wpisać polecenie `Get-Help`, a następnie nazwę cmdletu. Wykonaj poniższe polecenie, aby uzyskać pomoc dotyczącą cmdletu `Get-Mailbox`:

```
Get-Help Get-Mailbox -full
```

Jak to działa

Po uruchomieniu polecenia `Get-Help` z nazwą cmdletu, w powłoce zostanie wyświetlone streszczenie i opis cmdletu. Cmdlet `Get-Help` jest jednym z najlepszych narzędzi umożliwiających poznawanie tajników programu PowerShell. Można z niego korzystać w razie wątpliwości, dotyczących działania lub parametrów cmdletu.

Informacje konkretnego typu można uzyskać za pomocą poniższych przełączników cmdletu `Get-Help`:

- **Detailed** – umożliwia uzyskanie opisów parametrów wraz z przykładami. Jego składnia jest następująca:

```
Get-Help <nazwa_cmdletu> -Detailed
```

- **Examples** – umożliwia uzyskanie wielu przykładów użycia cmdletu. Jego składnia jest następująca:

```
Get-Help <nazwa_cmdletu> -Examples
```

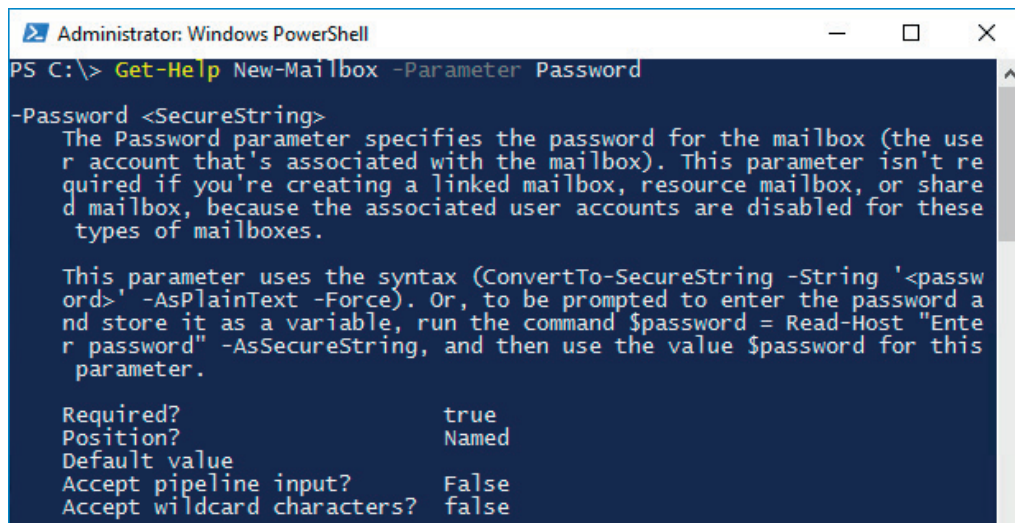
- **Full** – umożliwia wyświetlenie całej treści pliku pomocy dotyczącej określonego cmdletu, na przykład:

```
Get-Help <nazwa_cmdletu> -Full
```

- **Online** – umożliwia wyświetlenie pliku pomocy online, dotyczącej określonego cmdletu. Jego składnia jest następująca:

```
Get-Help <nazwa_cmdletu> -Online
```

Niektóre parametry przyjmują dane wejściowe w postaci zwykłych łańcuchów tekstowych, natomiast do innych należy przekazać obiekt. Jeśli tworzymy skrzynkę pocztową za pomocą cmdletu `New-Mailbox`, do parametru `-Password` musimy przekazać obiekt bezpiecznego łańcucha. Typ danych wymagany przez parametr można sprawdzić za pomocą cmdletu `Get-Help`:


```

Administrator: Windows PowerShell
PS C:\> Get-Help New-Mailbox -Parameter Password

-Password <SecureString>
    The Password parameter specifies the password for the mailbox (the user account that's associated with the mailbox). This parameter isn't required if you're creating a linked mailbox, resource mailbox, or shared mailbox, because the associated user accounts are disabled for these types of mailboxes.

    This parameter uses the syntax (ConvertTo-SecureString -String '<password>' -AsPlainText -Force). Or, to be prompted to enter the password and store it as a variable, run the command $password = Read-Host "Enter password" -AsSecureString, and then use the value $password for this parameter.

    Required?                true
    Position?                Named
    Default value
    Accept pipeline input?   False
    Accept wildcard characters? false
  
```

W danych wyjściowych powyższego polecenia znajduje się kilka kluczowych informacji dotyczących parametru `-Password`. Oprócz wymaganego typu danych `<SecureString>`, możemy zauważyć, że jest to parametr nazwany. Jest on wymagany podczas uruchomienia cmdletu `New-Mailbox` i nie przyjmuje symboli wieloznacznych. Za pomocą cmdletu `Get-Help` możemy sprawdzić, czy ustawienia te są wspierane przez parametry dowolnego cmdletu.

W czasie pisania tej książki w środowisku Exchange Management Shell występowały problemy z wykonywaniem polecenia `Get-Help New-Mailbox`. Istnieje jednak nieoficjalne obejście tego problemu. W zwykłym środowisku PowerShell systemu Windows należy najpierw wykonać polecenie `Add-PSSnapin -Name Microsoft.Exchange.Management.PowerShell.E2010`, a następnie można już uruchomić cmdlet `Get-Help New-Mailbox`. Jest to znany problem, który zostanie rozwiązany w przyszłości.

Za pomocą polecenia `Get-Help New-Mailbox -Examples` można określić składnię służącą do utworzenia obiektu bezpiecznego łańcucha hasła oraz uzyskać informacje o jego użyciu w celu utworzenia skrzynki pocztowej. Ta technika jest szczegółowo opisana w podrozdziale *Tworzenie, modyfikowanie i usuwanie skrzynek pocztowych*, w rozdziale 3., *Zarządzanie odbiorcami*.

To nie wszystko

Czasem potrzebny jest nam cmdlet, którego pełnej nazwy nie znamy. W tej sytuacji można skorzystać z kilku poleceń, które umożliwią znalezienie potrzebnego cmdletu.

Aby znaleźć wszystkie cmdlety, których nazwa zawiera słowo „mailbox”, można skorzystać z symbolu wieloznacznego, jak w poniższym poleceniu:

```
Get-Command *Mailbox*
```

Za pomocą parametru `-Verb` można znaleźć wszystkie cmdlety, których nazwa rozpoczyna się od określonego czasownika:

```
Get-Command -Verb Set
```

Za pomocą parametru `-Noun` można znaleźć wszystkie cmdlety, których nazwa zawiera określony rzeczownik:

```
Get-Command -Noun Mailbox
```

Cmdlet `Get-Command` jest poleceniem wbudowanym w program PowerShell, które zwraca polecenia dostępne zarówno w programie Windows PowerShell, jak i Exchange Management Shell. W powłoce Exchange Management Shell dostępne jest też specjalne polecenie `Get-Ex`, które zwraca polecenia dostępne jedynie w środowisku Exchange.

Polecenie `Get-Help` nie tylko umożliwia uzyskanie pomocy na temat cmdletów, ale również pozwala na przeglądanie dodatkowych plików pomocy, które opisują ogólne koncepcje powłoki PowerShell, dotyczące głównie tworzenia skryptów. Aby wyświetlić plik pomocy, dotyczący określonego zagadnienia, należy wpisać polecenie `Get-Help about_`, a następnie nazwę zagadnienia. Na przykład, aby uzyskać informacje dotyczące podstawowych poleceń dostępnych w powłoce PowerShell, należy wykonać następujące polecenie:

```
Get-Help about_Core_Commands
```

Listę wszystkich plików pomocy, opisujących koncepcje powłoki można uzyskać za pomocą następującego polecenia:

```
Get-Help about_*
```

Nie ma potrzeby zapamiętywania nazw wszystkich cmdletów programu Exchange lub PowerShell. Wystarczy pamiętać o poleceniach `Get-Command` i `Get-Help`, za pomocą których można wyszukać nazwy i uzyskać informacje o składni poleceń służących do wykonania dowolnych zadań.

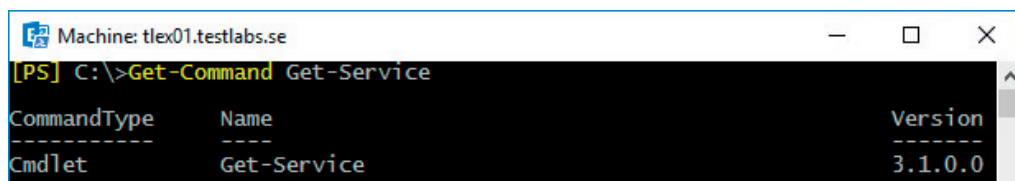
Uzyskiwanie pomocy na temat cmdletów i funkcji

Początkujący użytkownik może mieć trudności w odróżnieniu cmdletów od funkcji. Podczas uruchamiania programu Exchange Management Shell, na serwerze Exchange uruchamiana jest zdalna sesja programu PowerShell, a do lokalnej sesji powłoki importowane są specyficzne polecenia, zwane funkcjami proxy. Ogólnie rzecz biorąc, są to bloki kodu, które mają nazwę, na przykład `Get-Mailbox`. Odpowiadają one skompilowanym cmdletom zainstalowanym na serwerze. Dotyczy to również sytuacji, gdy mamy do dyspozycji jeden serwer i korzystamy z lokalnej sesji powłoki uruchomionej na tym samym serwerze.

Gdy uruchomimy funkcję `Get-Mailbox` z poziomu powłoki, poprzez zdalną sesję PowerShell przekazywane są dane między komputerem lokalnym a serwerem Exchange. Cmdlet `Get-Mailbox` jest w rzeczywistości uruchamiany na zdalnym serwerze Exchange, a uzyskane dane wyjściowe są przekazywane do komputera lokalnego. Zaletą takiego rozwiązania jest możliwość zdalnego uruchamiania cmdletów, niezależnie od tego, czy serwery znajdują się na miejscu, czy też w chmurze.

W pozostałych rozdziałach tej książki poznamy więcej szczegółów tej techniki. Na razie należy zapamiętać, że podczas pracy z systemem pomocy cmdlety programu Exchange 2016 będą opisywane jako funkcje, a nie jako cmdlety.

Rozważmy następujące polecenie oraz uzyskane dane wyjściowe:

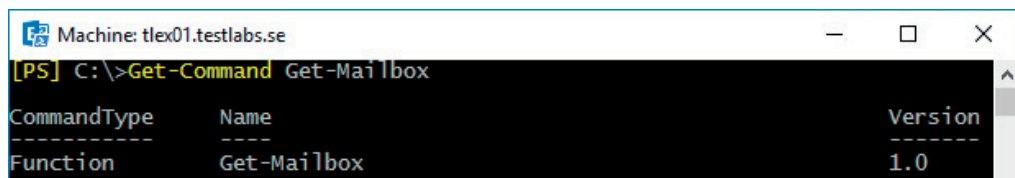


```
Machine: tlex01.testlabs.se
[PS] C:\>Get-Command Get-Service

CommandType      Name                Version
-----
Cmdlet            Get-Service         3.1.0.0
```

W tym przypadku polecenie `Get-Command` dotyczy cmdletu powłoki PowerShell w wersji 5. Zauważmy, że w polu `CommandType` widoczny jest typ `Cmdlet`.

Wykonajmy tę samą operację w przypadku cmdletu `Get-Mailbox`:


```
Machine: tlex01.testlabs.se
[PS] C:\>Get-Command Get-Mailbox

CommandType      Name                Version
-----
Function         Get-Mailbox         1.0
```

Jak widać, w polu `CommandType` dla cmdletu `Get-Mailbox` widnieje typ `Function`, czyli jest to funkcja. Na podstawie tych przykładów można wysnuć kilka wniosków. Po pierwsze, w tej książce będziemy nazywać cmdlety programu Exchange 2016

cmdletami, nawet jeśli po wykonaniu polecenia `Get-Command` ich typ zostanie określony jako funkcja. Po drugie, pamiętajmy, że możemy wykonać polecenie `Get-Help` dla dowolnej nazwy funkcji, na przykład `Get-Mailbox`, aby uzyskać plik pomocy dla odpowiedniego cmdletu. Jeśli nie mamy pewności odnośnie dokładnej nazwy cmdletu, za pomocą polecenia `Get-Command` możemy ułatwić sobie zadanie i przeprowadzić wyszukiwanie z użyciem symbolu wieloznacznego. Gdy już określimy nazwę szukanego cmdletu, możemy wykonać dla niego polecenie `Get-Help`, aby uzyskać szczegółowe informacje o jego użyciu.

Zanim zaczniemy szukać odpowiedzi w Internecie, spróbujmy najpierw skorzystać z systemu pomocy. Okaze się, że odpowiedzi na większość pytań zostały opisane we wbudowanej pomocy cmdletu.

Zobacz też

- *Przepis Składnia i parametry poleceń* w tym rozdziale.
- *Przepis Ręczne konfigurowanie zdalnych połączeń PowerShell* w rozdziale 2., *Typowe zadania powłoki Exchange Management*.
- *Przepis Korzystanie z kontroli dostępu opartej na rolach* w rozdziale 9., *Bezpieczeństwo w środowisku Exchange*.

Składnia i parametry poleceń

W programie Windows PowerShell mamy do dyspozycji ogromną liczbę wbudowanych cmdletów, służących do wykonania określonych zadań. W programie Exchange Management Shell dostępne są dodatkowe cmdlety, przeznaczone do zarządzania programem Exchange. Można je uruchamiać zarówno z poziomu powłoki, jak i używać w zautomatyzowanych skryptach. Podczas uruchamiania cmdletu można skorzystać z parametrów i przekazać za ich pośrednictwem dodatkowe informacje, takie jak skrzynka pocztowa lub serwer, z którego należy skorzystać. W ten sposób można też określić, które atrybuty obiektów należy zmodyfikować. W tym ćwiczeniu poznamy podstawową składnię polecenia powłoki PowerShell oraz sposób używania parametrów z cmdletami.

Jak to zrobić

Aby uruchomić polecenie PowerShell, należy najpierw wpisać nazwę cmdletu, a następnie potrzebne parametry. Nazwy parametrów są poprzedzone kreską (-). Następnie podawana jest wartość parametru. Zacznijmy od prostego przykładu. Aby

uzyskać informacje o skrzynce pocztowej użytkownika o nazwie testuser, należy wykonać następujące polecenie:

```
Get-Mailbox -Identity testuser
```

Te same informacje można uzyskać również za pomocą poniższego polecenia, ponieważ parametr `-Identity` ma charakter pozycyjny:

```
Get-Mailbox testuser
```

Większość cmdletów przyjmuje wiele parametrów, które można użyć jednocześnie w jednym poleceniu.

Za pomocą poniższego przykładowego polecenia można zmodyfikować dwa różne ustawienia skrzynki pocztowej użytkownika testuser:

```
Set-Mailbox testuser -MaxSendSize 50Mb -MaxReceiveSize 50Mb
```

Jak to działa

Nazwy wszystkich cmdletów są zgodne ze standardową konwencją czasownik-rzeczownik. Aby na przykład uzyskać listę wszystkich skrzynek pocztowych, należy skorzystać z cmdletu `Get-Mailbox`. Konfigurację skrzynki pocztowej można zmienić za pomocą cmdletu `Set-Mailbox`. W obydwu przykładach czasownik (`Get` lub `Set`) określa akcję, którą chcemy wykonać na rzeczowniku (`Mailbox`). Czasownik jest zawsze połączony z rzeczownikiem za pomocą znaku kreski (`-`). Z wyjątkiem kilku cmdletów programu Exchange Management Shell, rzeczowniki zawsze występują w liczbie pojedynczej.

Wielkość liter w nazwach cmdletów i parametrów nie ma znaczenia. Aby zwiększyć czytelność skryptów można używać kombinacji wielkich i małych liter, ale nie jest to wymagane.

Dane wejściowe parametru są opcjonalne lub wymagane, w zależności od parametru i cmdletu. Nie ma konieczności podawania wartości do parametru `-Identity`, ponieważ w przypadku cmdletu `Get-Mailbox` nie jest ona wymagana. Jeśli po prostu uruchomimy cmdlet `Get-Mailbox` bez żadnych argumentów, uzyskamy listę pierwszych 1000 skrzynek pocztowych w firmie.

Jeśli w naszym środowisku zdefiniowanych jest ponad 1000 skrzynek pocztowych, można uruchomić cmdlet `Get-Mailbox` z parametrem `-ResultSize` o wartości `Unlimited`. W ten sposób uzyskamy listę wszystkich skrzynek pocztowych w firmie.

Zauważmy, że w dwóch pierwszych przykładach wykonaliśmy polecenie `Get-Mailbox` dla jednego użytkownika. W pierwszym przykładzie użyliśmy parametru `-Identity`, natomiast w drugim nie. Ponieważ `-Identity` jest parametrem pozycyjnym, nie musimy go wpisywać. W tym przypadku parametr `-Identity` znajduje się na pierwszej pozycji, dlatego pierwszy argument przekazany do tego cmdletu jest automatycznie przypisywany do tego parametru. Cmdlet może wspierać kilka parametrów pozycyjnych, które są numerowane od 1. Parametry, które nie są pozycyjne to parametry nazwane. W tym przypadku, aby przekazać do nich wartość, najpierw należy podać ich nazwę.

Parametr `-Identity` jest rozpoznawany przez większość cmdletów programu Exchange Management Shell. Umożliwia zaklasyfikowanie obiektu, na którym należy wykonać określoną operację.

Parametr `-Identity`, wykorzystywany przez cmdlety programu Exchange Management Shell, może przyjmować różne typy wartości. Oprócz aliasu, można skorzystać z następujących typów: `ADObjectID`, nazwa wyróżniająca, `domena\nazwa_użytkownika`, `GUID`, `LegacyExchangeDN`, `SmtpAddress` i `UserPrincipalName (UPN)`.

Jeśli uruchomimy cmdlet bez podania wartości wymaganego parametru, zostaniemy poproszeni o podanie niezbędnych informacji przed wykonaniem cmdletu. Wynika to z tego, że cmdlet musi wiedzieć, którą skrzynkę pocztową chcemy zmodyfikować.

Aby określić, które parametry są wymagane, nazwane lub pozycyjne, które wspierają symbole wieloznaczne lub akceptują dane wejściowe z potoku, można wykonać cmdlet `Get-Help`, który zostanie omówiony w kolejnym podrozdziale. Jako dane wejściowe można wykorzystać wiele typów danych, w zależności od parametru. Niektóre parametry przyjmują łańcuchy, natomiast inne wymagają liczb całkowitych lub wartości logicznych. Parametry przyjmujące wartości logiczne są używane, gdy chcemy przekazać wartość `prawda` lub `fałsz`. PowerShell udostępnia dla tych wartości wbudowane zmienne powłoki. Są to odpowiednio zmienne automatyczne `$true` i `$false`. Listę wszystkich zmiennych automatycznych dostępnych w programie PowerShell w wersji 5.x można uzyskać wykonując polecenie `Get-Helpabout_automatic_variables`. W *Dodatku A* dostępna jest lista dodatkowych zmiennych automatycznych, dostępnych w programie Exchange Management Shell.

Aby na przykład włączyć lub wyłączyć łącznik wysyłania, należy użyć cmdletu `Set-SendConnector` z parametrem `-Enabled`:

```
Set-SendConnector Internet -Enabled $false
```

Parametry przełącznika nie wymagają podawania wartości. Są one wykorzystywane do włączania lub wyłączania funkcji lub ustawienia. Jednym z typowych przykładów użycia przełącznika jest tworzenie archiwum skrzynki pocztowej użytkownika:

```
Enable-Mailbox testuser -Archive
```

W programie PowerShell mamy do dyspozycji zestaw wspólnych parametrów, które można używać z każdym cmdletem. Niektóre wspólne parametry, takie jak parametry służące do ograniczenia ryzyka (`-Confirm` i `-Whatif`), działają tylko z cmdletami, które dokonują zmian.

Pełna lista wspólnych parametrów jest dostępna za pośrednictwem polecenia `Get-Help about_CommonParameters`.

Parametry mające na celu ograniczenie ryzyka umożliwiają uzyskanie podglądu wprowadzonych zmian lub wymagają potwierdzenia zmiany, która może mieć destrukcyjne działanie. Jeśli przed wykonaniem polecenia chcemy sprawdzić, co się stanie po jego wykonaniu, możemy skorzystać z parametru `-WhatIf`:

```
Machine: tlex01.testlabs.se
[PS] C:\>Get-Mailbox -Database DB2 | Remove-Mailbox -WhatIf
What if: Removing mailbox "testlabs.se/Users/testuser" will remove the Active Directory user object and mark the mailbox and the archive (if present) in the database for removal.
[PS] C:\>
```

Podczas wprowadzania zmian, takich jak usuwanie skrzynki pocztowej, zostaniemy poproszeni o potwierdzenie naszych zamiarów, jak na poniższym rysunku:

```
Machine: tlex01.testlabs.se
[PS] C:\>Remove-Mailbox -Identity testuser
Confirm
Are you sure you want to perform this action?
Removing mailbox "testuser" will remove the Active Directory user object and mark the mailbox and the archive (if present) in the database for removal.
[Y] Yes [A] Yes to All [N] No [L] No to All [?] Help
(default is "Y"):_
```

Aby pominąć konieczność potwierdzenia, należy ustawić parametr `-Confirm` na `false`:

```
Remove-Mailbox testuser -Confirm:$false
```

Warto zauważyć, że jeśli do parametru `-Confirm` przekazujemy zmienną `$false`, tuż po nazwie parametru musimy wpisać dwukropek, a następnie wartość logiczną. Różni się to od przekazywania wartości za pomocą parametru `-Enabled` i cmdletu `Set-SendConnector`. Pamiętajmy, że parametr `-Confirm` zawsze wymaga użycia tej specjalnej składni. Większość parametrów przyjmujących wartości logiczne nie ma takich wymagań, chociaż zależy to od uruchamianego cmdletu. Na szczęście w programie PowerShell dostępny jest wspaniały wbudowany system pomocy, z którego można skorzystać, aby rozwiązać podobne wątpliwości.

Cmdlety i parametry wspierają uzupełnianie po naciśnięciu tabulatora. Wystarczy rozpocząć wpisywanie kilku pierwszych znaków nazwy cmdletu lub parametru, a następnie nacisnąć tabulator, aby automatycznie uzupełnić nazwę lub wybrać nazwę z listy. Ta technika świetnie sprawdza się podczas odkrywania nowych poleceń i pozwala zaoszczędzić nieco czasu.

Ponadto, wystarczy wpisać tylko tyle znaków nazwy parametru, aby odróżnić ją od nazwy innego parametru. W poniższym poleceniu częściowa nazwa parametru jest całkowicie poprawna:

```
Set-User -id testuser -Office Sales
```

W tym przykładzie ciąg `id` jest skrótem parametru `-Identity`. Powyższy cmdlet nie przyjmuje innych parametrów rozpoczynających się od znaków `id`, dlatego automatycznie zakłada, że chodzi nam o parametr `-Identity`.

Inną przydatną cechą niektórych parametrów jest wsparcie dla symboli wieloznacznych. Podczas uruchamiania cmdletu `Get-Mailbox` parametr `-Identity` może przyjmować symbole wieloznaczne. Dzięki temu możemy uzyskać listę wielu skrzynek pocztowych, których nazwy pasują do podanego wzorca:

```
Get-Mailbox -id t*
```

W powyższym przykładzie uzyskamy listę wszystkich skrzynek pocztowych, których nazwy rozpoczynają się od litery `t`. Chociaż ta technika wydaje się dość prosta, szczegółowe informacje dotyczące symboli wieloznacznych stosowanych w powłoce PowerShell można uzyskać korzystając z systemu pomocy. W tym celu należy wykonać polecenie `Get-Helpabout_Wildcards`.

Skrótowny zapis cmdletów może się świetnie sprawdzić podczas wykonywania interaktywnych zadań administracyjnych. Jednak by zapewnić bezproblemowe działanie skryptów w przyszłości, zaleca się korzystanie z pełnej składni cmdletów.

To nie wszystko

Jeśli chcemy przekazać do parametru wartość, która zawiera spację, musimy ją ująć w cudzysłowy lub apostrofy. W poniższym przykładzie chcemy uzyskać listę wszystkich skrzynek pocztowych, należących do jednostki organizacyjnej Sales Users w usłudze Active Directory. Należy zauważyć, że nazwa jednostki organizacyjnej została umieszczona między apostrofami, ponieważ zawiera spację:

```
Get-Mailbox -OrganizationalUnit 'testlabs.se/Sales Users/Seattle'
```

Aby rozwinąć zmienną znajdującą się w łańcuchu, należy skorzystać z cudzysłowów:

```
$City = 'Seattle'
Get-Mailbox -OrganizationalUnit "testlabs.se/Sales Users/$City"
```

W powyższym przykładzie najpierw tworzymy zmienną zawierającą nazwę miasta, które reprezentuje podjednostkę organizacyjną należącą do jednostki Sales Users. Następnie, w cmdlecie Get-Mailbox umieszczamy tę zmienną w łańcuchu określającym nazwę jednostki organizacyjnej. PowerShell automatycznie rozwinie nazwę zmiennej umieszczonej w łańcuchu ujętym w cudzysłowy i umieści ją w odpowiednim miejscu. Dzięki temu uzyskamy listę wszystkich skrzynek pocztowych, przydzielonych do jednostki organizacyjnej Seattle.

Reguły cytowania są szczegółowo udokumentowane w systemie pomocy programu PowerShell. Można je uzyskać wykonując polecenie Get-Help about_Quoting_Rules.

Zobacz też

- Przepis *Korzystanie z systemu pomocy* w tym rozdziale.
- Przepis *Korzystanie ze zmiennych i obiektów* w tym rozdziale.

Aliasy poleceń

W tej i w poprzednich książkach pisaliśmy o aliasach poleceń lub cmdletów, na przykład o skrótowej nazwie cmdletu.

Aliasy mogą być bardzo przydatne podczas pisania skryptów, które chcemy zoptymalizować i możliwie skrócić ich zawartość.

Przyjrzyjmy się kilku przykładom wbudowanych aliasów. Na początek zajmijmy się często używanym cmdletem `Where-Object`. Dla tego cmdletu zdefiniowano dwa aliasy, `?` oraz `where`. Innym przykładem często używanego cmdletu jest `ForEach-Object`; dla tego cmdletu zdefiniowano dwa aliasy, `%` oraz `foreach`. Ostatnim przykładem wbudowanego aliasu jest `select`, zdefiniowany dla cmdletu `Select-Object`.

Jak to zrobić

Przy uruchamianiu polecenia PowerShell, zamiast wpisywać pełną nazwę cmdletu, można skorzystać z jego aliasu. Rozważmy kilka przykładów korzystania z aliasów:

```
Get-Alias
New-Alias -Name wh -Value Write-Host
wh "Testowanie aliasu"
New-Alias -Name list -Value Get-ChildItem
list -Path "C:\Scripts"
New-Alias -Name npp -Value "C:\Program Files `
(x86)\Notepad++\notepad++.exe"
npp
```

Jak to działa

Zaczęliśmy od cmdletu `Get-Alias`, za pomocą którego można uzyskać listę wszystkich zdefiniowanych aliasów. Jeśli nie zostały jeszcze zdefiniowane żadne niestandardowe aliasy, lista będzie zawierać tylko aliasy wbudowane.

W powyższych przykładach tworzymy trzy różne aliasy. Aliasy można zdefiniować dla cmdletów, z których często korzystamy lub jeśli chcemy uzyskać możliwość uruchamiania aplikacji za pomocą aliasu, bezpośrednio z poziomu wiersza poleceń PowerShell.

W pierwszym przykładzie definiujemy alias `wh` dla polecenia `Write-Host`. Tego typu alias można użyć w poleceniu `wh "Testowanie aliasu"`, które uruchomi cmdlet `Write-Host` i wyświetli tekst na ekranie.

W drugim przykładzie utworzyliśmy alias o nazwie `list` dla polecenia `Get-ChildItem`. Przykładem użycia jest polecenie `list -Path "C:\Scripts"`, które zwraca listę wszystkich plików i folderów znajdujących się w folderze `C:\Scripts`.

W trzecim i ostatnim przykładzie tworzymy alias służący do uruchamiania aplikacji Notepad++. W tym celu przypisujemy do aliasu pełną ścieżkę do pliku .exe aplikacji. Po zdefiniowaniu aliasu możemy uruchomić program Notepad++ wykonując polecenie npp w wierszu poleceń PowerShell.

Zobacz też

- Przepis *Konfigurowanie profilu w środowisku PowerShell* w tym rozdziale.
- Przepis *Korzystanie ze zmiennych i obiektów* w tym rozdziale.
- Przepis *Przetwarzanie elementów w pętli* w tym rozdziale.

Konfigurowanie profilu w środowisku PowerShell

Za pomocą profilu PowerShell można dostosować środowisko powłoki, wczytać funkcje, moduły, aliasy i zmienne podczas uruchamiania sesji programu Exchange Management Shell. W tym przykładzie dowiemy się, jak utworzyć profil.

Jak to zrobić

Profile nie są tworzone domyślnie, ale warto zweryfikować, czy profil nie został już utworzony.

1. Zaczniemy od uruchomienia cmdletu Test-Path.

```
Test-Path $profile
```

2. Jeśli cmdlet Test-Path zwróci wartość \$true, oznacza to, że dla bieżącego użytkownika został już utworzony profil. Istniejący profil można otworzyć uruchamiając notepad.exe z poziomu powłoki.

```
notepad $profile
```

3. Jeśli cmdlet Test-Path zwróci wartość \$false, można utworzyć nowy profil dla bieżącego użytkownika, wykonując następujące polecenie:

```
New-Item -type file -path $profile -force
```

Jak to działa

Profil PowerShell jest zwykłym skryptem z rozszerzeniem .ps1, który jest wykonywany zawsze podczas uruchamiania powłoki. Możemy przyjąć, że profil jest czymś w rodzaju skryptu logowania dla sesji programu PowerShell lub Exchange Management Shell. W profilu można dodać własne aliasy, zdefiniować zmienne, wczytać moduły

lub dodać własne funkcje, które będą dostępne zawsze po uruchomieniu powłoki. W poprzednim przykładzie użyliśmy automatycznej zmiennej powłoki `$profile`, aby utworzyć skrypt profilu dla bieżącego użytkownika, który w tym przypadku zostanie umieszczony w katalogu `$env:UserProfile\Documents\WindowsPowerShell\`.

Ponieważ powłoka PowerShell wczytuje profil użytkownika po prostu wykonując skrypt `.ps1`, zasady wykonywania muszą zezwalać na wykonywanie skryptów na tym komputerze. W przeciwnym razie profil nie zostanie wczytany podczas uruchamiania powłoki i zostanie zwrócony błąd.

W powłoce PowerShell można używać czterech rodzajów profili:

- **\$Profile.AllUsersAllHosts:** Ten profil dotyczy wszystkich użytkowników i powłok. Znajduje się w pliku `$env:Windir\system32\WindowsPowerShell\v1.0\profile.ps1`
- **\$Profile.AllUsersCurrentHost:** Ten profil dotyczy wszystkich użytkowników oraz tylko bieżącego hosta programu PowerShell.exe. Znajduje się w pliku `$env:Windir\system32\WindowsPowerShell\v1.0\Microsoft.PowerShell_profile.ps1`
- **\$Profile.CurrentUserAllHosts:** Ten profil dotyczy bieżącego użytkownika i wszystkich powłok. Znajduje się w pliku `$env:UserProfile\Documents\WindowsPowerShell\profile.ps1`
- **\$Profile.CurrentUserCurrentHost:** Ten profil dotyczy bieżącego użytkownika i hosta programu PowerShell.exe. Znajduje się w pliku `$env:UserProfile\Documents\WindowsPowerShell\Microsoft.PowerShell_profile.ps1`

Jeśli do utworzenia profilu użyjemy tylko zmiennej `$profile`, profil zostanie domyślnie umieszczony w miejscu wskazywanym przez zmienną `CurrentUserCurrentHost`. Prawdopodobnie jest to najczęściej wykorzystywany typ profilu. Jeśli chcemy utworzyć profil dla wszystkich użytkowników na komputerze, należy skorzystać z jednego z typów *AllUsers*.

Być może niektórzy zastanawiają się teraz, na czym polega różnica między typami profilu `CurrentHost` i `AllHosts`. Środowisko uruchomieniowe PowerShell może się znajdować w aplikacjach innych firm, dlatego profil `AllHosts` dotyczy także tych instancji programu PowerShell. Typy profilu `CurrentHost` można używać z programem PowerShell.exe oraz Exchange Management Shell.

Oprócz definiowania własnych aliasów lub funkcji w profilu, można rozważyć wczytanie innych przydatnych modułów. Można na przykład wczytać moduł Active Directory w powłoce PowerShell, aby po uruchomieniu powłoki mieć pod ręką cmdlety z tego modułu.

Po wprowadzeniu zmian w profilu, należy go zapisać i zamknąć plik. Aby zmiany zaczęły obowiązywać, należy ponownie uruchomić powłokę, lub wczytać skrypt za pomocą notacji kropki, aby ponownie załadować profil:

```
.$profile
```

Można też utworzyć wiele plików .ps1, zawierających aliasy, funkcje i zmienne, a następnie wczytać je za pomocą kropki w skrypcie profilu. Dzięki temu wszystkie zostaną załadowane podczas każdego uruchomienia sesji PowerShell.

Odpowiednim przykładem może być użycie cmdletu `Import-Module` w skrypcie profilu, aby zaimportować moduły programu PowerShell w momencie uruchamiania powłoki Windows PowerShell lub Exchange Management Shell. W skrypcie profilu można też wczytać funkcje, moduły i inne skrypty PS1.

Za pomocą polecenia `Get-Helpabout_profiles` można uzyskać szczegółowe informacje dotyczące omawianego zagadnienia.

To nie wszystko

Próba zapamiętania wszystkich typów profili i ścieżek odpowiadających im skryptów może być dość trudna. Dlatego warto skorzystać z dość ciekawej sztuczki, wykorzystującej zmienną `$profile` do wyświetlenia wszystkich typów profili i ścieżek do plików. W tym celu należy uzyskać dostęp do właściwości `psexteneded` obiektu `$profile`:

```
$profile.psexteneded | Format-List
```

W ten sposób uzyskamy listę każdego typu profilu oraz ścieżkę skryptu .ps1, z którego należy skorzystać podczas tworzenia profilu.

Zobacz też

- Przepis *Aliasów poleceń* w tym rozdziale
- Przepis *Korzystanie ze zmiennych i obiektów* w tym rozdziale

Koncepcja potoku

Najważniejszą koncepcją w programie PowerShell jest użycie elastycznego, obiektowego potoku. Niektórzy zapewne używali już potoków w powłokach opartych na systemie UNIX lub podczas korzystania z wiersza poleceń programu `cmd.exe`. Koncepcja potoków jest podobna, ponieważ we wszystkich wspomnianych przypadkach polega na przekazywaniu danych wyjściowych jednego polecenia do kolejnego. Ale zamiast przekazywania zwykłego tekstu, PowerShell wykorzystuje obiekty, dzięki czemu

za pomocą jednego wiersza kodu możemy wykonać niekiedy bardzo skomplikowane zadania. W tym ćwiczeniu nauczymy się używać potoków w celu łączenia ze sobą wielu poleceń i tworzenia potężnych jednowierszowych poleceń.

Jak to zrobić

Za pomocą poniższego potoku można skonfigurować lokalizację biura każdej skrzynki pocztowej w bazie danych DB2:

```
Get-Mailbox -Database DB2 | Set-User -Office "Headquarters"
```

Jak to działa

Serię poleceń w potoku oddzielamy od siebie operatorem potoku, czyli znakiem `|`. W powyższym przykładzie cmdlet `Get-Mailbox` zwraca kolekcję obiektów skrzynek pocztowych. Każdy obiekt skrzynki pocztowej zawiera kilka właściwości, które przechowują takie informacje jak nazwa i inne. Cmdlet `Set-User` został opracowany w taki sposób, że może w potoku przyjmować dane zwracane przez cmdlet `Get-Mailbox`. Dzięki temu jednym prostym poleceniem możemy przekazać całą kolekcję skrzynek pocztowych, które następnie możemy zmodyfikować za pomocą jednej operacji.

Można też przekierować dane wyjściowe do poleceń filtrujących, takich jak cmdlet `Where-Object`. W tym przykładzie polecenie umożliwia uzyskanie tylko skrzynek pocztowych, których właściwość `MaxSendSize` ma wartość 50 megabajtów:

```
Get-Mailbox | Where-Object{$_.MaxSendSize -eq 50mb}
```

Kod wykorzystywany przez cmdlet `Where-Object` do przeprowadzenia filtrowania jest ujęty w nawiasy klamrowe (`{}`). Taka konstrukcja nosi nazwę bloku skryptu, natomiast zawarty w tym bloku kod jest wykonywany na każdym obiekcie przekazanym w potoku. Jeśli wynik przeprowadzonej operacji ma wartość `true`, wówczas obiekt jest zwracany; w przeciwnym razie obiekt zostanie zignorowany. W tym przykładzie dostęp do właściwości `MaxSendSize` każdej skrzynki pocztowej uzyskujemy za pomocą obiektu `$_`, który jest automatyczną zmienną, zawierającą bieżący obiekt w potoku. Za pomocą operatora porównania (`-eq`) sprawdzamy, czy właściwość `MaxSendSize` każdej skrzynki pocztowej jest równa 50 megabajtów. Jeśli tak, polecenie zwróci tylko te skrzynki pocztowe.

Operatory porównania umożliwiają porównywanie wyników i znajdowanie wartości pasujących do wzorca. Pełną listę operatorów porównania można uzyskać za pomocą polecenia `Get-Help about_Comparison_Operators`.

Gdy uruchomimy to jednowierszowe polecenie, każdy obiekt skrzynki pocztowej zostanie przetworzony po kolei, w procesie przetwarzania strumieniowego. Oznacza to, że gdy tylko zostanie znalezione dopasowanie, informacje o skrzynce pocztowej zostaną wyświetlone na ekranie. Gdyby nie takie zachowanie, wyniki pojawiłyby się na ekranie dopiero po dłuższym czasie, po znalezieniu wszystkich skrzynek pocztowych. Nie ma to większego znaczenia, jeśli nasze środowisko jest bardzo małe, ale jeśli pracujemy w ogromnym przedsiębiorstwie, w którym zdefiniowane są dziesiątki tysięcy skrzynek pocztowych, musielibyśmy czekać bardzo długo na przetworzenie wszystkich obiektów i zwrócenie przefiltrowanej kolekcji.

Warto zwrócić uwagę na operację porównywania wykonywaną przez filtr `Where-Object`, w której wykorzystywany jest przyrostek mnożnika `mb`. PowerShell natywnie wspiera tego typu mnożniki, które znacznie ułatwiają pracę z wielkimi liczbami. W tym przykładzie użyliśmy wartości `50mb`, która odpowiada wpisaniu wartości w megabajtach, ponieważ za kulisami PowerShell zastąpi tę wartość następującą `1024*1024*50`. PowerShell oferuje następujące mnożniki: `kb`, `mb`, `gb`, `tb` i `pb`.

To nie wszystko

Za pomocą zaawansowanych technik potoków można przysyłać obiekty do innych cmdletów, które nie oferują bezpośredniego wsparcia dla danych wejściowych przekazywanych w potoku. Na przykład, poniższe jednowierszowe polecenie umożliwia dodanie listy użytkowników do grupy:

```
Get-User |
  Where-Object{$_ .title -eq "Exchange Admin"} | ForEach-Object{
    Add-RoleGroupMember -Identity "Organization Management" `
      -Member $_.name
  }
```

Powyższe polecenie rozpoczyna się od prostego filtra, który zwraca jedynie użytkowników, których właściwość `Title` ma wartość `Exchange Admin`. Dane wyjściowe tego polecenia są następnie przekazywane w potoku do cmdletu `ForEach-Object`, który przetwarza każdy obiekt znajdujący się w kolekcji. Podobnie do cmdletu `Where-Object`, cmdlet `ForEach-Object` przetwarza każdy element z potoku za pomocą bloku skryptu. Zamiast operacji filtrowania, tym razem wykonujemy polecenie na każdym obiekcie znajdującym się w kolekcji i dodajemy go do grupy `Organization Management`.

Użycie aliasów w potokach może się przydać, ponieważ zmniejsza liczbę znaków, które należy wpisać. Poniżej znajduje się poprzednie polecenie, jednak zapisane z użyciem aliasów:

```
Get-User |
  ?{$_.title -eq "Exchange Admin"} | %{
    Add-RoleGroupMember -Identity "Organization Management" `
      -Member $_.name
  }
```

Zwróćmy uwagę na znak zapytania (?) oraz znak procenta (%). Znak ? jest aliasem cmdletu `Where-Object`, natomiast znak % jest aliasem cmdletu `ForEach-Object`. Wspomniane cmdlety są bardzo często wykorzystywane i zwykle w postaci aliasów, ponieważ ułatwia to ich wpisywanie.

Za pomocą cmdletu `Get-Alias` można znaleźć wszystkie aliasy, które są zdefiniowane w bieżącej sesji powłoki. Natomiast, aby utworzyć własne aliasy można wykorzystać cmdlet `New-Alias`.

Cmdlety `Where-Object` i `ForEach-Object` mają dodatkowe aliasy. Oto jeszcze jeden sposób zapisu poprzedniego polecenia:

```
Get-User |
  where{$_.title -eq "Exchange Admin"} | foreach{
    Add-RoleGroupMember -Identity "Organization Management" `
      -Member $_.name
  }
```

Korzystajmy z aliasów podczas interaktywnej sesji w powłoce, aby przyspieszyć pracę i zapewnić spójność poleceń. W skryptach produkcyjnych należy rozważyć użycie pełnych nazw cmdletów, aby uniknąć dezorientacji innych osób, które mogą mieć dostęp do kodu.

Zobacz też

- Przepis *Przetwarzanie elementów w pętli* w tym rozdziale
- Przepis *Tworzenie niestandardowych obiektów* w tym rozdziale

Korzystanie ze zmiennych i obiektów

Każdy język skryptowy wykorzystuje zmienne do przechowywania danych. PowerShell nie jest w tym przypadku wyjątkiem. Bardzo często musimy wykorzystywać zmienne w celu zapisania danych tymczasowych w obiekcie, aby można z nich było skorzystać w przyszłości. Program PowerShell znacznie różni się od innych powłok poleceń, ponieważ wszystko jest w rzeczywistości obiektem z wieloma właściwościami i metodami. W programie PowerShell każda zmienna jest po prostu instancją obiektu, tak

samo jak wszystkie inne elementy. Właściwości obiektu zawierają różnego rodzaju fragmenty informacji, w zależności od typu obiektu, z którym pracujemy. W tym przykładzie dowiemy się, jak tworzyć własne zmienne i przetwarzać obiekty w programie Exchange Management Shell.

Jak to zrobić

Aby utworzyć zmienną, przechowującą instancję skrzynki pocztowej testuser, wykonaj następujące polecenie:

```
$mailbox = Get-Mailbox testuser
```

Jak to działa

Aby utworzyć zmienną lub instancję obiektu, należy poprzedzić nazwę zmiennej znakiem dolara (\$). Z prawej strony nazwy zmiennej umieszczamy znak równości (=), czyli operator przypisania. Następnie umieszczamy wartość lub obiekt, który chcemy przypisać do zmiennej. Pamiętajmy, że utworzone zmienne są dostępne tylko w bieżącej sesji powłoki i zostaną usunięte w momencie zakończenia sesji.

Rozważmy kolejny przykład. Aby utworzyć zmienną w postaci łańcucha, zawierającą adres e-mail, wykonaj następujące polecenie:

```
$email = testuser@contoso.com
```


Oprócz zmiennych zdefiniowanych przez użytkownika, w programie PowerShell dostępne są też zmienne automatyczne i preferencji. Więcej informacji na ich temat można uzyskać za pomocą poleceń `Get-Help about_Automatic_Variables` i `Get-Help about_Preference_Variables`.

Nawet zmienna zawierająca zwykły łańcuch jest obiektem z właściwościami i metodami. Na przykład, każdy łańcuch ma właściwość `Length`, która zwraca liczbę znaków w łańcuchu:

```
[PS] C:\>$email.Length
```

20

Jeśli chcemy uzyskać dostęp do właściwości obiektu, możemy skorzystać z notacji kropki, która umożliwia odwoływanie się do potrzebnej właściwości. W tym celu należy wpisać nazwę obiektu, kropkę, a następnie nazwę właściwości, jak w poprzednim przykładzie. W ten sam sposób można uzyskać dostęp do metod, pamiętając jednak, że nazwy metod zawsze kończą się nawiasami ().

Typ danych string oferuje kilka metod, takich jak `Substring`, `Replace` i `Split`. W poniższym przykładzie zaprezentowano, jak podzielić łańcuch za pomocą metody `Split`:

```
[PS] C:\>$email.Split("@")
```

```
testuser  
contoso.com
```

Jak widać, metoda `Split` wykorzystuje znak `@` jako separator i zwraca dwa łańcuchy powstałe w wyniku podziału.

W powłoce PowerShell dostępny jest też operator `-Split`, który umożliwia podział łańcucha na jedną lub kilka części. Szczegółowe informacje na ten temat można uzyskać wykonując polecenie `Get-Help about_Split`.

To nie wszystko

Wiemy już, jak uzyskać dostęp do właściwości i metod obiektu, ale musimy jeszcze wiedzieć, jak sprawdzać ich dostępność i jak z nich korzystać. Aby określić, które właściwości i metody są dostępne dla bieżącego obiektu, można wykorzystać cmdlet `Get-Member`, który obok poleceń `Get-Help` i `Get-Command` jest jednym z kluczowych narzędzi, umożliwiających odkrywanie możliwości programu PowerShell.

Aby uzyskać informacje o elementach obiektu, należy przekazać obiekt w potoku do cmdletu `Get-Member`. Poniższe polecenie umożliwia uzyskanie wszystkich elementów instancji obiektów `$mailbox`, który wcześniej utworzyliśmy:

```
$mailbox | Get-Member
```


Aby przefiltrować wyniki zwrócone przez polecenie `Get-Member`, skorzystajmy z parametru `-MemberType`, określając, czy chcemy uzyskać informacje o typie `Property` lub `Method`.

Rozważmy praktyczny przykład użycia cmdletu `Get-Member` w celu uzyskania informacji o metodach obiektu. Wyobraźmy sobie, że każda skrzynka pocztowa w naszym środowisku ma niestandardową wartość ustawienia `MaxSendSize` i chcemy zarejestrować tę wartość w celu utworzenia raportu. Gdy odczytamy wartość właściwości `MaxSendSize`, uzyskamy następujące informacje:

```
[PS] C:\>$mailbox.MaxSendSize
```

```

IsUnlimited Value
-----
False          50 MB (52,428,800 bytes)

```

Widać, że właściwość `MaxSendSize` w rzeczywistości zawiera obiekt z dwiema właściwościami: `IsUnlimited` i `Value`. Dzięki posiadanej już wiedzy możemy za pomocą notacji z kropką uzyskać dostęp do informacji przechowywanych we właściwości `Value`:

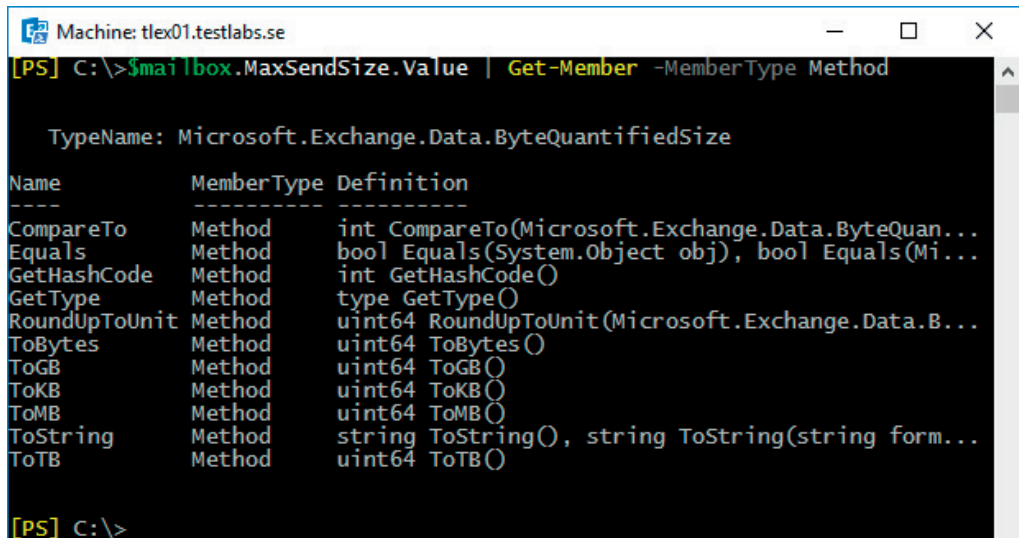
```

[PS] C:\>$mailbox.MaxSendSize.Value

50 MB (52,428,800 bytes)

```

Ta technika działa, ale zwrócone informacje zawierają nie tylko wartość w megabajtach, ale też całkowitą liczbę bajtów przechowywaną we właściwości `MaxSendSize`. Nam w tym przykładzie potrzebna jest tylko całkowita wartość megabajtów. Sprawdźmy, czy ten obiekt oferuje metodę, która może się nam przydać. W tym celu skorzystajmy z polecenia `Get-Member`:


```

Machine: tlex01.testlabs.se
[PS] C:\>$mailbox.MaxSendSize.Value | Get-Member -MemberType Method

TypeName: Microsoft.Exchange.Data.ByteQuantifiedSize

Name      MemberType Definition
-----
CompareTo Method    int CompareTo(Microsoft.Exchange.Data.ByteQuan...
Equals     Method    bool Equals(System.Object obj), bool Equals(Mi...
GetHashCode Method    int GetHashCode()
GetType     Method    type GetType()
RoundUpToUnit Method    uint64 RoundUpToUnit(Microsoft.Exchange.Data.B...
ToBytes     Method    uint64 ToBytes()
ToGB        Method    uint64 ToGB()
ToKB        Method    uint64 ToKB()
ToMB        Method    uint64 ToMB()
ToString    Method    string ToString(), string ToString(string form...
ToTB        Method    uint64 ToTB()

[PS] C:\>

```

Na podstawie danych wyjściowych, widocznych na powyższej ilustracji, możemy zauważyć, że obiekt oferuje kilka metod, za pomocą których można dokonać konwersji wartości. Aby uzyskać wartość właściwości `MaxSendSize` w megabajtach, możemy wywołać metodę `ToMB`:

```

[PS] C:\>$mailbox.MaxSendSize.Value.ToMB()

50

```

W tradycyjnej, uruchomionej lokalnie powłoce programu Exchange, aby uzyskać tego typu informacje, konieczne byłoby wykonanie skomplikowanego przetwarzania łańcucha. Jednak w powłoce PowerShell oraz na platformie .NET Framework zadanie to jest proste. Z czasem przyznamy, że jest to jeden z powodów, dlaczego natura obiektowa powłoki PowerShell naprawdę przyćmiewa typowe powłoki poleceń oparte na przetwarzaniu tekstu.

W powyższym przykładzie należy zwrócić uwagę na ważną rzecz. Otóż polecenie to nie zadziała, jeśli dla skrzynki pocztowej nie zdefiniowano niestandardowego ograniczenia wartości `MaxSendSize`. Dotyczy to nowych skrzynek pocztowych utworzonych w programie Exchange 2016.

Niemniej jednak jest to świetny przykład procesu, jaki można wykorzystać podczas próby określenia właściwości lub metod obiektu.

Rozwijanie zmiennych w łańcuchach

Jak wspomniano w pierwszym podrozdziale, PowerShell wykorzystuje reguły cytowania, aby określić, jak należy traktować zmienne znajdujące się w cytowanym łańcuchu. Gdy prosta zmienna znajdzie się w łańcuchu ujętym w cudzysłowy, PowerShell rozwinie zmienną i zastąpi jej nazwę wartością łańcucha. Sprawdźmy jak to działa, na podstawie prostego przykładu:

```
[PS] C:\>$name = "Jan"
[PS] C:\> "Użytkownik ma na imię $name"
```

Użytkownik ma na imię Jan

To dość proste. Do zmiennej `$name` przypisaliśmy napis Jan. Następnie umieściliśmy zmienną `$name` w łańcuchu ujętym w cudzysłowy, który zawiera treść komunikatu. Gdy naciśniemy Enter, zmienna `$name` zostanie rozwinięta i na ekranie pojawi się oczekiwany komunikat.

Wypróbujmy tę technikę na bardziej złożonym obiekcie. Załóżmy, że chcemy przypisać instancję obiektu skrzynki pocztowej do zmiennej i uzyskać dostęp do właściwości `PrimarySmtpAddress` w cytowanym łańcuchu:

```
[PS] C:\>$mailbox = Get-Mailbox testuser
[PS] C:\>"Adres e-mail jest następujący: $mailbox.PrimarySmtpAddress"
```

Adres e-mail jest następujący: test user.PrimarySmtpAddress

Zauważmy, że gdy próbujemy uzyskać dostęp do właściwości `PrimarySmtpAddress` obiektu skrzynki pocztowej w łańcuchu ujętym w cudzysłowy, nie uzyskujemy pożądanego informacji. Bardzo często spotykamy się z tego typu problemem, kiedy próbujemy przetwarzać obiekty i właściwości w łańcuchach. Możemy temu zaradzić,

korzystając z notacji podwyrażenia. W tym celu należy ująć cały obiekt umieszczony w łańcuchu w znaki `$()`.

```
[PS] C:\>"Adres e-mail jest następujący: $($mailbox.PrimarySmtpAddress)"
```

```
Adres e-mail jest następujący: testuser@testlabs.se
```

Po zastosowaniu powyższej składni, właściwość `PrimarySmtpAddress` obiektu `$mailbox` zostanie poprawnie rozwinięta i uzyskamy poprawne informacje. Ta technika przyda się nam także podczas wyodrębniania danych z obiektów i generowania raportów lub tworzenia plików dziennika.

Silnie typizowane zmienne

PowerShell automatycznie podejmie próbę wyboru poprawnego typu danych dla zmiennej, na podstawie przypisanej do niej wartości. Nie musimy się tym przejmować, ale możemy też w razie potrzeby samodzielnie jawnie określić typ zmiennej. W tym celu należy określić typ danych w nawiasach kwadratowych przed nazwą zmiennej:

```
[string]$var2 = 32
```

W powyższym przykładzie przydzielamy wartość 32 do zmiennej `&var2`. Gdybyśmy jawnie nie podali typu zmiennej za pomocą skrótu typu `[string]`, zmienna `$var2` uzyskałaby typ danych `Int32`, ponieważ przydzielamy do niej wartość liczbową, która nie została ujęta w apostrofy ani w cudzysłowy. Zerknijmy na poniższą ilustrację:

The screenshot shows a PowerShell console window titled "Machine: tlex01.testlabs.se". It displays two commands and their outputs:

```
[PS] C:\>$var1 = 32
[PS] C:\>$var1.GetType()
```

IsPublic	IsSerial	Name	BaseType
True	True	Int32	System.Value...

```
[PS] C:\>[string]$var2 = 32
[PS] C:\>$var2.GetType()
```

IsPublic	IsSerial	Name	BaseType
True	True	String	System.Object

```
[PS] C:\>
```

Jak widać, zmienna `$var1` została utworzona bez jawnego określania typu. Za pomocą metody `GetType()`, którą można wykonać na dowolnym obiekcie wykorzystywanym w powłoce, określamy typ zmiennej `$var1`. Ponieważ przydzielona wartość jest liczbą,

której nie ujęliśmy w cudzysłowy, jej typ został ustalony jako `Int32`. W przypadku zmiennej `$var2` użyliśmy skrótu typu `[string]`, przydzielając do niej tę samą wartość, dzięki czemu przypisane do niej dane mają typ łańcucha.

Warto poświęcić nieco czasu na zrozumienie typów danych, ponieważ podczas tworzenia skryptów zwracających obiekty możemy potrzebować pewnej kontroli nad typami. Możemy na przykład potrzebować informacji o ilości wolnego miejsca na dysku serwera Exchange. Jeśli przypiszemy tę wartość w postaci łańcucha do właściwości własnego obiektu, utracimy możliwość sortowania na jej podstawie. Z tej techniki korzystamy w kilku przykładach w tej książce.

W Dodatku A i B znajduje się opis skrótów dla często wykorzystywanych typów.

Korzystanie z tablic i tablic skrótów

Podobnie jak w wielu innych językach skryptowych i programowania, Windows PowerShell umożliwia korzystanie z tablic i tablic skrótów. Tablica jest kolekcją wartości, które można przechowywać w jednym obiekcie. Tablica skrótów jest również znana pod nazwą tablicy asocjacyjnej. Jest to słownik przechowujący zestaw par klucz-wartość. Warto dobrze opanować koncepcję tablic, ponieważ za ich pomocą można w wydajny sposób zarządzać wieloma obiektami jednocześnie i uzyskać maksymalną wydajność w korzystaniu z powłoki. W tym ćwiczeniu dowiemy się, jak przechowywać dane w obydwu typach tablic oraz jak je z nich wyodrębniać.

Jak to zrobić

Tablicę przechowującą zestaw elementów można zainicjalizować przypisując wiele wartości do zmiennej. Wystarczy rozdzielić każdą wartość za pomocą przecinka. Za pomocą poniższego polecenia można utworzyć tablicę zawierającą nazwy serwerów:

```
$servers = "EX1", "EX2", "EX3"
```

Aby utworzyć pustą tablicę skrótów, należy skorzystać z następującej składni:

```
$hashtable = @{}
```

Po utworzeniu pustej tablicy skrótów, można dodać pary klucz-wartość:

```
$hashtable["server1"] = 1
$hashtable["server2"] = 2
$hashtable["server3"] = 3
```

Zauważmy, że możemy przydzielić wartość na podstawie nazwy klucza, bez używania numeru indeksu jak w przypadku zwykłej tablicy. Ten sam obiekt można też utworzyć za pomocą jednego polecenia, korzystając z następującej składni:

```
$hashtable = @{serwer1 = 1; serwer2 = 2; serwer3 = 3}
```

Jak widać w powyższym przykładzie, poszczególne pary klucz-wartość rozdzieliliśmy średnikami (;). Jest to konieczne tylko wtedy, gdy cała tablica skrótu jest tworzona w jednym wierszu.

Aby zwiększyć czytelność powyższego polecenia, można je umieścić w kilku wierszach:

```
$hashtable = @{
    serwer1 = 1
    serwer2 = 2
    serwer3 = 3
}
```

Aby utworzyć pustą tablicę, należy skorzystać z następującej składni:

```
$servers = @()
```

Jak to działa

Zacznijmy od omówienia działania tablic w powłoce PowerShell. Podczas korzystania z tablic możemy uzyskać dostęp do konkretnych elementów, dodawać lub usuwać elementy. W naszym pierwszym przykładzie przydzieliliśmy listę nazw serwerów do tablicy \$servers. Aby wyświetlić wszystkie elementy w tablicy, należy wpisać nazwę zmiennej i nacisnąć Enter:

```
[PS] C:\>$servers
EX1
EX2
EX3
```

Za pomocą indeksów tablicy można uzyskać dostęp do konkretnego elementu tablicy. W tym celu należy wpisać numer indeksu w nawiasach kwadratowych ([]). Numerowanie indeksów w tablicach PowerShell rozpoczyna się od zera. Na przykład, aby uzyskać trzeci element tablicy, należy użyć drugiego indeksu, jak w poniższym przykładzie:

```
[PS] C:\>$servers[2]
EX3
```

Aby przypisać wartość do konkretnego elementu tablicy, należy skorzystać z operatora przypisania (=). Korzystając z następującej składni możemy zmienić wartość z ostatniego przykładu:

```
[PS] C:\>$servers[2] = "EX4"
[PS] C:\>$servers[2]
```

EX4

Dodajmy do tej tablicy kolejny serwer. Aby dołączyć wartość, należy skorzystać z operatora przypisania plus równa się (+=), jak w poniższym przykładzie:

```
[PS] C:\>$servers += "EX5"
[PS] C:\>$servers
```

EX1

EX2

EX4

EX5

Aby określić, ile elementów znajduje się w tablicy, możemy skorzystać z właściwości Count, która umożliwia uzyskanie liczby wszystkich elementów w tablicy:

```
[PS] C:\>$servers.Count
```

4

Za pomocą cmdletu ForEach-Object możemy przetworzyć każdy element znajdujący się w tablicy i wyświetlić jego wartość w łańcuchu:

```
$servers | ForEach-Object {"Nazwa serwera: $_"}
```

Możemy też sprawdzić, czy określona wartość znajduje się w tablicy, czy nie. W tym celu możemy skorzystać z operatorów warunkowych -Contains lub -NotContains:

```
[PS] C:\>$servers -contains "EX1"
```

True

W tym przykładzie korzystamy z tablicy jednowymiarowej. Takie tablice są często używane w programie Exchange Management Shell. PowerShell wspiera bardziej złożone typy tablic, takie jak tablice nieregularne i wielowymiarowe, ale wykraczają one poza zakres wiedzy niezbędny do wykonania przykładów z tej książki.

Wiemy już, jak działają tablice, dlatego możemy się przyjrzeć bliżej tablicom skrótów. Przeglądając dane wyjściowe tablicy skrótu, zauważymy, że kolejność zwracanych elementów jest przypadkowa. Można to zauważyć wyświetlając tablicę skrótów utworzoną wcześniej:

```
[PS] C:\>$hashtable
```

Name	Value
----	-----
serwer2	2
serwer3	3
serwer1	1

Jeśli chcemy posortować tablicę skrótów, możemy wywołać metodę `GetEnumerator` i posortować ją na podstawie wartości `Value`:

```
[PS] C:\>$hashtable.GetEnumerator() | sort value
```

Name	Value
----	-----
serwer1	1
serwer2	2
serwer3	3

Tablice skrótów można używać podczas tworzenia własnych obiektów lub w celu zapewnienia zestawu nazw i wartości parametrów za pomocą podziału parametrów. Zamiast podawać nazwy parametrów po kolei w cmdlecie, można skorzystać z tablicy skrótów, której klucze odpowiadają nazwom parametrów, a ich wartości zostaną automatycznie przekazane jako dane wejściowe:

```
$parameters = @{
    Title = "Manager"
    Department = "Sales"
    Office = "Headquarters"
}
Set-User testuser @parameters
```

Powyższe polecenie automatycznie przydzieli wartości do parametrów `Title`, `Department` i `Office`, gdy uruchomimy cmdlet `Set-User` dla skrzynki pocztowej użytkownika `testuser`.

Więcej informacji i przykładów korzystania z tablic skrótów można uzyskać wykonując polecenie `Get-Help about_Hash_Tables`.

To nie wszystko

Kolekcje można postrzegać jako tablice utworzone na podstawie danych wyjściowych polecenia. Na przykład, za pomocą cmdletu `Get-Mailbox` można utworzyć obiekt przechowujący kolekcję skrzynek pocztowych. Obiekt ten można przetwarzać w taki sam sposób, jak każdą inną tablicę. Zapewne zauważymy, że podczas przetwarzania kolekcji, takich jak zestaw skrzynek pocztowych, możemy uzyskać dostęp do każdej instancji skrzynki pocztowej jak do elementu tablicy. Rozważmy następujący przykład:

```
Machine: tlex01.testlabs.se
[PS] C:\>$mailboxes = Get-Mailbox t*
[PS] C:\>$mailboxes
```

Name	Alias	ServerName	ProhibitSendQuota
Terrance Randolph	trandolph	tlex01	Unlimited
testuser	testuser	tlex01	Unlimited
Tomas Dawson	tdawson	tlex01	Unlimited

```
[PS] C:\>
```

Najpierw uzyskujemy listę skrzynek pocztowych, których nazwy rozpoczynają się od litery t, a następnie przydzielamy ją do zmiennej `$mailboxes`. Przeglądając elementy znajdujące się w zmiennej `$mailboxes`, możemy zauważyć, że skrzynka pocztowa użytkownika `testuser` jest drugą skrzynką w kolekcji.

Ponieważ tablice są indeksowane od zera, możemy uzyskać ten element za pomocą indeksu 1, jak na poniższej ilustracji:

```
Machine: tlex01.testlabs.se
[PS] C:\>$mailboxes[0]
```

Name	Alias	ServerName	ProhibitSendQuota
Terrance Randolph	trandolph	tlex01	Unlimited

We wcześniejszej wersji(ach) serwera Exchange Server, jeśli polecenie zwracało tylko jeden element, pojawiał się problem; nie można było uzyskać dostępu do danych wyjściowych za pomocą notacji tablicy. Jeśli natkniemy się na podobny problem, możemy go rozwiązać korzystając z następującej składni:

```
$mailboxes = @(Get-Mailbox testuser)
```

Jak widać, polecenie umieściliśmy wewnątrz znaków `@()`, aby zagwarantować, że PowerShell zawsze zinterpretuje obiekt `$mailboxes` jako tablicę. Ta technika przyda się podczas tworzenia skryptów, które są przeznaczone do przetwarzania obiektów w postaci tablic, niezależnie od liczby elementów zwróconych przez polecenie, za pomocą którego został utworzony obiekt. Ponieważ obiekt `$mailboxes` został zainicjalizowany jako tablica, można w razie potrzeby dodawać do niego elementy i je z niego usuwać.

Można też dodawać i usuwać elementy do właściwości przechowujących wiele wartości, w taki sam sposób jak w przypadku zwykłej tablicy. Aby dodać adres e-mail do skrzynki pocztowej użytkownika testuser, można wykonać następujące polecenia:

```
$mailbox = Get-Mailbox testuser
$mailbox.EmailAddresses += "testuser2@testlabs.se"
Set-Mailbox testuser -EmailAddresses $mailbox.EmailAddresses
```

W powyższym przykładzie utworzyliśmy instancję skrzynki pocztowej użytkownika testuser przypisując polecenie do obiektu \$mailbox. Następnie, za pomocą właściwości EmailAddresses możemy wyświetlać, dodawać i usuwać adresy z tej skrzynki. Aby dołączyć wartość do właściwości EmailAddresses, skorzystaliśmy z operatora plus równa się (+=).

Za pomocą operatora minus równa się (-=) można też usunąć wartość:

```
$mailbox.EmailAddresses -= "testuser2@testlabs.se"
Set-Mailbox testuser -EmailAddresses $mailbox.EmailAddresses
```


Istnieje prostszy sposób dodawania i usuwania adresów e-mail z obiektów odbiorców. Jest on opisany w podrozdziale *Dodawanie i usuwanie adresów e-mail odbiorców* w rozdziale 3.

Omówiliśmy najważniejsze koncepcje, które umożliwiają korzystanie z tablic. Więcej informacji można uzyskać wykonując polecenie `Get-Help about_arrays`.

Zobacz też

- Przepis *Korzystanie ze zmiennych i obiektów* w tym rozdziale.
- Przepis *Tworzenie niestandardowych obiektów* w tym rozdziale.

Przetwarzanie elementów w pętli

Przetwarzanie obiektów w pętli jest koncepcją, dzięki której będziemy w wydajny sposób pisać nasze skrypty i jednowierszowe polecenia. Pętle umożliwiają iterowanie wszystkich elementów tablicy lub elementów znajdujących się w kolekcji. Każdy z tych elementów jest następnie przetwarzany za pomocą jednego lub kilku poleceń, zdefiniowanych w bloku skryptu. W tym ćwiczeniu dowiemy się, jak korzystać z pętli `foreach` oraz cmdletu `ForEach-Object`, aby przetwarzać obiekty znajdujące się w kolekcji.

Jak to zrobić

Instrukcja `foreach` jest konstrukcją języka, wykorzystywaną do iterowania elementów znajdujących się w kolekcji. Poniższy przykład prezentuje pętlę przetwarzającą kolekcję skrzynek pocztowych i zwracającą nazwę każdej skrzynki:

```
foreach ($mailbox in Get-Mailbox) {$mailbox.Name}
```

Możemy też skorzystać z potoku powłoki PowerShell i za pomocą cmdletu `ForEach-Object` wykonać operacje w pętli. Poniższy przykład zwróci takie same dane, jak wcześniejszy:

```
Get-Mailbox | ForEach-Object {$_.Name}
```

Zwykle polecenia, podobne do powyższego, są zapisywane za pomocą aliasu cmdletu `ForEach-Object`, czyli znaku procenta (%):

```
Get-Mailbox | %{$_.Name}
```

Jak to działa

Pierwsza część instrukcji `foreach` znajduje się w nawiasach i reprezentuje zmienną i kolekcję. W poprzednim przykładzie kolekcja jest listą skrzynek pocztowych, uzyskaną za pomocą cmdletu `Get-Mailbox`. Blok skryptu zawiera polecenia, które zostaną uruchomione dla każdego elementu znajdującego się w kolekcji skrzynek pocztowych. W bloku skryptu, do obiektu `$mailbox` jest przypisywana wartość bieżącego elementu, przetwarzanego w pętli. W ten sposób mamy dostęp do każdej skrzynki pocztowej po kolei, za każdym razem za pośrednictwem zmiennej `$mailbox`.

Jeśli musimy wykonać pętlę w potoku, możemy skorzystać z cmdletu `ForEach-Object`. Koncepcja jego działania jest podobna, jednak składnia się różni, ponieważ obiekty znajdujące się w kolekcji są przekazywane w potoku.

Cmdlet `ForEach-Object` umożliwia przetwarzanie każdego elementu w kolekcji za pomocą zmiennej automatycznej `$_`, która reprezentuje bieżący obiekt w potoku. Cmdlet `ForEach-Object` jest prawdopodobnie jednym z najczęściej wykorzystywanych cmdletów w powłoce PowerShell i będziemy z niego często korzystać w wielu ćwiczeniach w tej książce.

Kod znajdujący się w bloku skryptu, wykorzystywany w obydwu metodach pętli może być bardziej złożony niż tylko jedno polecenie. Blok ten może zawierać zestaw poleceń, a nawet cały skrypt. Przeanalizujemy następujący przykład:

```
Get-MailboxDatabase -Status | %{  
    $DBName = $_.Name  
    $whiteSpace = $_.AvailableNewMailboxSpace.ToMb()  
}
```

```
"W bazie danych $DBName wszystkie białe znaki zajmują $whiteSpace MB"
}
```

W powyższym przykładzie, za pomocą cmdletu `ForEach-Object` iterujemy wszystkie skrzynki pocztowe znajdujące się w bazie danych firmy. W bloku skryptu tworzymy kilka zmiennych, obliczamy całkowitą ilość miejsca zajmowanego przez białe znaki w każdej bazie danych i zwracamy komunikat, zawierający nazwę bazy danych i podsumowanie dotyczące przechowywanych w niej białych znaków. Jest to prosty przykład, ale pamiętajmy, że w bloku skryptu można uruchamiać inne cmdlety, przetwarzając zmienne, tworzyć niestandardowe obiekty i wiele więcej.

PowerShell wspiera też inne konstrukcje językowe, umożliwiające przetwarzanie elementów, na przykład instrukcje `for`, `while` i `do`. Chociaż są one przydatne w niektórych przypadkach, w kolejnym ćwiczeniu skorzystamy z pętli `while` i `do`. Więcej informacji i przykładów na ich temat można znaleźć wykonując w powłoce polecenia `get-help about_for`, `get-help about_while` i `get-help about_do`.

To nie wszystko

Między instrukcją `foreach` i cmdletem `ForEach-Object` istnieją kluczowe różnice, o których należy pamiętać, jeśli zamierzamy korzystać z pętli. Otóż cmdlet `ForEach-Object` może przetwarzać jednocześnie jeden obiekt, który jest przekazywany w potoku. Przetwarzanie kolekcji za pomocą instrukcji `foreach` odbywa się zupełnie inaczej. Instrukcja `foreach` wymaga, aby wszystkie obiekty, które chcemy przetworzyć w pętli, zostały zapisane w pamięci w postaci kolekcji, jeszcze zanim zaczniemy je przetwarzać. Jednak gdy tylko jest to możliwe, w środowisku PowerShell powinniśmy korzystać z potoków i strumieni, ze względu na dużo wyższą wydajność przetwarzania.

Należy też pamiętać, że w powłoce PowerShell instrukcja `foreach` nie jest jedynie słowem kluczowym, ale także aliasem. Może to być dość sprzeczne z intuicją, szczególnie dla początkujących użytkowników programu PowerShell, którzy zetkną się z przykładem podobnym do poniższego:

```
Get-Mailbox | foreach {$_.Name}
```

Na pierwszy rzut oka może się wydawać, że korzystamy ze słowa kluczowego `foreach`, ale tak naprawdę korzystamy z aliasu cmdletu `ForEach-Object`. Najłatwiej zrozumieć tę różnicę, jeśli zapamiętamy, że konstrukcja językowa `foreach` jest zawsze używana przed operatorem potoku. Jeśli słowo `foreach` znajduje się za operatorem potoku, PowerShell zastosuje alias `foreach`, odpowiadający cmdletowi `ForEach-Object`.

Inną typową pętlą jest pętla `for`, która doskonale nadaje się w przypadkach, gdy chcemy wykonać tę samą sekwencję poleceń określoną liczbą razy. Najłatwiej objaśnić działanie pętli `for` na przykładzie:

```
for (inicjalizacja; warunek; inkrementacja) {  
    blok kodu  
}
```

Inicjalizacja – w tym miejscu definiujemy zmienną i przypisujemy do niej wartość początkową. Możemy zdefiniować jedną lub kilka zmiennych rozdzielonych przecinkami.

Warunek – w tym miejscu definiujemy warunek, który jest sprawdzany za każdym razem, zanim PowerShell wykona kod. Jeśli warunek jest spełniony, zostanie wykonany kod znajdujący się w bloku kodu. W przeciwnym razie PowerShell wstrzyma wykonywanie kodu.

Inkrementacja – w tym miejscu określamy sposób aktualizacji wartości zmiennej po każdym uruchomieniu pętli. Możemy dokonać inkrementacji, dekrementacji lub przeprowadzić dowolną inną potrzebną zmianę. Po każdym wykonaniu kodu PowerShell uaktualni wartość zmiennej.

Pętla `for` jest wykonywana do chwili, gdy warunek nie zostanie spełniony, co prezentuje poniższy przykład:

```
for ($i = 1; $i -le 10; $i++) {  
    Write-Host $i  
}
```

W powyższym przykładzie do zmiennej `$i` początkowo przypisujemy wartość 1. Pętla jest wykonywana, dopóki `$i` jest mniejsze lub równe 10. W tym przykładzie wartość zmiennej `$i` jest po prostu wyświetlana na ekranie.

Inną często stosowaną pętlą jest `do while` oraz `while`, w których operacje są wykonywane do momentu, gdy spełniony jest warunek. Ten typ pętli jest przydatny podczas przenoszenia skrzynek pocztowych. W pętli można następnie zweryfikować, czy przenoszenie przebiega zgodnie z planem i czy zakończyło się powodzeniem. W tym przypadku warunkiem zakończenia pętli jest stan przenoszenia:

```
do { blok kodu }  
while (warunek)
```

Powyższy kod składa się z dwóch części, których właściwie nie trzeba wyjaśniać. W sekcji `do` znajduje się kod, który należy wykonać; w poniższym przykładzie ta sekcja zawiera polecenie `Write-Host`.

W sekcji `while` zdefiniowany jest warunek; w naszym przykładzie sprawdzamy, czy wartość zmiennej `$i` jest mniejsza niż 10:

```
$i = 1  
do { Write-Host $i  
    $i++
```

```
}
while ($i -le 10)
```

Zobacz też

- Przepis *Korzystanie z tablic i tablic skrótów* w tym rozdziale.
- Przepis *Koncepcja potoku* w tym rozdziale.
- Przepis *Tworzenie niestandardowych obiektów* w tym rozdziale.

Tworzenie niestandardowych obiektów

Dzięki obiektowej naturze powłoki PowerShell mamy ogromne możliwości, jeśli chodzi o tworzenie jednowierszowych poleceń, skryptów i funkcji. Podczas generowania szczegółowych raportów musimy mieć możliwość dostosowania danych wyjściowych w czytelny, uporządkowany sposób. Musimy mieć też możliwość kontroli i dostosowania danych wyjściowych zwracanych przez nasz kod, aby móc połączyć dane z wielu źródeł w jednym obiekcie. W tym ćwiczeniu poznamy kilka technik służących do tworzenia niestandardowych obiektów.

Jak to zrobić

Najpierw utworzymy kolekcję obiektów skrzynek pocztowych, która posłuży jako źródło danych dla nowego zestawu niestandardowych obiektów:

```
$mailboxes = Get-Mailbox
```

Do dowolnego obiektu przekazanego w potoku można dodać niestandardowe właściwości za pomocą właściwości obliczanych. Można w tym celu skorzystać z polecenia `Select-Object` lub `Format-Table` razem z parametrem `-AutoSize`:

```
$mailboxes |
  Format-Table Name,
    Database,
    @{name="Title";expression=((Get-User $_.Name).Title}},
    @{name="Dept";expression=((Get-User $_.Name).Department)}} -AutoSize
```

Inny prosty sposób polega na przypisaniu tablicy skrótów do parametru `-Property` cmdletu `New-Object`:

```
$mailboxes | %{
  New-Object PSObject -Property @{
    Name = $_.Name
    Database = $_.Database
```

```

        Title = (Get-User $_.Name).Title
        Dept = (Get-User $_.Name).Department
    }
}

```

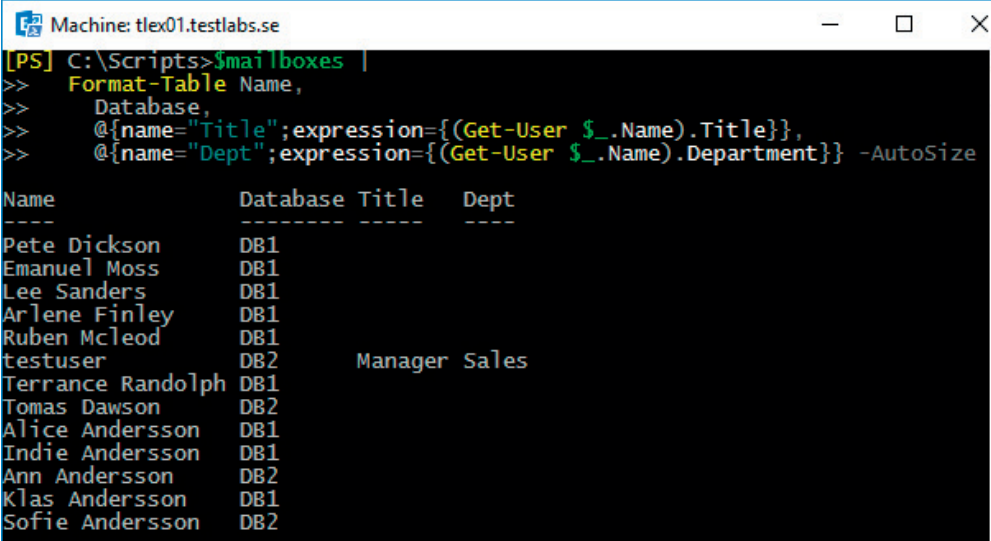
Za pomocą cmdletu `New-Object` można też utworzyć pusty niestandardowy obiekt i za pomocą cmdletu `Add-Member` dodać wszystkie potrzebne niestandardowe właściwości:

```

$mailboxes | %{
    $obj = New-Object PSObject
    $obj | Add-Member NoteProperty Name $_.Name
    $obj | Add-Member NoteProperty Database $_.Database
    $obj | Add-Member NoteProperty Title (Get-User $_.Name).Title
    $obj | Add-Member NoteProperty Dept (Get-User $_.Name).Department
    Write-Output $obj
}

```

We wszystkich powyższych przykładach zostaną zwrócone takie same niestandardowe obiekty, przechowujące dane uzyskane za pomocą cmdletów `Get-Mailbox` i `Get-User`. Zakładając, że pola `Title` i `Department` zostały zdefiniowane dla każdego użytkownika, dane wyjściowe mogą wyglądać jak na poniższej ilustracji:


```

[PS] C:\Scripts> $mailboxes |
>> Format-Table Name,
>> Database,
>> @{name="Title";expression={{(Get-User $_.Name).Title}}},
>> @{name="Dept";expression={{(Get-User $_.Name).Department}}} -AutoSize

```

Name	Database	Title	Dept
Pete Dickson	DB1		
Emanuel Moss	DB1		
Lee Sanders	DB1		
Arlene Finley	DB1		
Ruben Mcleod	DB1		
testuser	DB2	Manager	Sales
Terrance Randolph	DB1		
Tomas Dawson	DB2		
Alice Andersson	DB1		
Indie Andersson	DB1		
Ann Andersson	DB2		
Klas Andersson	DB1		
Sofie Andersson	DB2		